71STE JAARGANG No. 9189 — WOENSDAG 1 DECEMBER 195

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.- per maand (bij vooruitbetaling)

Jarige Churchill door parlement gehuldigd

Londen. — Premier Churchill, die gisteren tachtig jaar is geworden, werd na het aanhoren van de Troonrede van koningin Elizabeth door het parlement gehuldigd. Namens de parlementsleden werd hem door Attlee een portret aangeboden. Churchill zei over de oorlog: Het Britse volk had het leeuwenhart; ik had het geluk te mogen brullen.

Hij kreeg een cheque van 150.000 pond als inzameling voor een verjaardagsfonds. Churchill zal met dit geld een liefdadigheidsorganisatie in het leven roepen.

De jarige ontving in totaal bijna 7000 felecitatie-telegrammen en brieven uit alle delen van de wereld, o.a. van Z.H. de Paus, de koningen van Zweden en Noorwegen, van H.M. Koningin Juliana, van H.K.H. Prinses Wilhelmina, van president Coty van Frankrijk, van president Peron en van oud-president Truman.

Ook was er een brief bij van een Deen die zijn honderdste verjaardag vierde in gezelschap van zijn zusters van 93 en 93 en een broer van 82. Naar zijn smaak is Churchill nog een jonge man.

De Britse Koninklijke familie schonk Churchill vier zilveren flessenhouders.

Enige seconden voor Churchill voor zijn laatste officiële verjaardagsafspraak op Buckingham Paleis aankwam, cirkelde boven het paleis een vliegtuig, waarop met rode verlichte letters stond geschreven: „Hoera voor Churchill".

ANTONIO M. HOLLANDER ✠

Na een langdurig en smartelijk lijden werd onze trouwe en goede medewerker Antonio M. Hollander verlost van zijn aardse boeien en begon voor hem het eeuwig leven, vrij van kommer, zorg en ellende.

Het is met diepe weemoed dat wij stilstaan bij het droevig verscheiden van 'Shon Jo' Hollander die naar de mate zijner krachten ons bedrijf in grote trouw en toegewijdheid diende. Een stil en zwijgzaam mens, die zijn dagelijkse plicht deed ruim dertig jaren lang. Hij had hart voor de zaak. Tegenslagen en teleurstellingen mochten zijn liefde en toewijding voor zijn werk niet verminderen. Onverwacht, toen de dageraad van een rustiger en meer voldoening gevende arbeid hem toelachte, werd hij beslopen door een vreselijke kwaal, die zijn lichaam verwoestte.

Uitgeteerd en ontdaan van alle vlees gleed hij langzaam in de armen van de dood. Niemand kan de diepte peilen van de smarten door hem geleden. Slechts zijn grote ogen spraken van de droefheid, die zijn hart verteerde. Machteloos zagen wij hem wegkwijnen en wij werden vervuld van een grenzeloos medelijden met hem en ons zelven, om de nietigheid en de zinloosheid van het aardse leven, indien het niet gezien wordt in het licht der eeuwigheid.

En dit inzicht tenslotte bracht de overgave en de berusting en aldus werd zijn sterfbed een vrome en rustige overgang naar het hemelrijk.

Bij zijn stervenssponde willen wij dank zeggen voor zijn grote trouw en arbeid jarenlang aan ons bedrijf gegeven.

Moge onze stille en plichtsgetrouwe Hollander rusten in de vrede des Heren.

De economische conferentie te Rio

Zuid-en Midden-Amerika wensen stabilisatie van grondstoffenprijzen

Algemene financiële hulp of alleen leningen voor specifieke doelen

(BIJZONDERE CORRESPONDENTIE)

De met zoveel spanning tegemoet geziene economische conferentie der O.A.S. (Organisatie van Amerikaanse Staten) te Rio de Janeiro, die dezer dagen door de president van Brazilië, Joao Café Filho, met een hooggestemde rede werd geopend, is, naar reeds tijdens de eerste zittingen bleek, in vele opzichten een strijd van één tegen velen, of, als men het anders wil zien, van velen tegen één. De „velen" zijn in dit geval de landen van Zuid- en Midden-Amerika, die, wat ook hun onderlinge meningsverschillen mogen zijn, op het economische vlak vele parallel lopende belangen hebben; de éénling is de financiële en economische kolos, die de Verenigde Staten van Noord-Amerika heet. Waarbij het merkwaardige is, dat beide partijen het over het doel, dat zij nastreven: de bevordering van de welvaart in Spaans- en Portugees-sprekend Amerika, geheel eens zijn. Over de middelen, die aangewend zullen moeten worden, om deze welvaart te bereiken, heerst echter een zo groot verschil van opvatting, dat het, naar de mening van verschillende, ook Noord-Amerikaanse, waarnemers heel wat moeite zal kosten een voor alle deelnemers bevredigend compromis te bereiken.

George M. Humphrey, de voornaamste onderhandelaar der V.S. op de conferentie te Rio de Janeiro.

Van Latijns-Amerikaanse import komt 55% uit V.S.

Het besluit tot het houden van een economische conferentie der Amerikaanse landen is genomen op de Pan Amerikaanse conferentie, die in Maart van dit jaar in Caracas werd gehouden. **Populair uitgedrukt was de situatie daar zo, dat de Verenigde Staten aandrongen op politieke samenwerking en de vorming van een gemeenschappelijk front tegen het communisme,** terwijl de Zuid- en Midden-Amerikaanse staten wel niet afkerig stonden tegenover dit Noordamerikaanse plan, maar het toch noodzakelijk achtten, dat eerst een aantal wensen op economisch en financieel gebied, die deze landen ten opzichte van de Verenigde Staten koesteren, werden bevredigd.

Zoals men weet, heeft de daling van de wereldmarktprijzen verschillende Zuid- en Middenamerikaanse landen, die hoofdzakelijk grondstoffen voortbrengen en exporteren, financieel en economisch in een moeilijke positie gebracht.

Voorts hebben de meeste Spaans en Portugees sprekende landen op het Westelijk Halfrond een nijpend tekort aan kapitaal, waardoor het hen onmogelijk is op ruime schaal te industrialiseren en andere maatregelen te treffen, waardoor het levenspeil van de bewoners zou kunnen worden verbeterd en moeilijkheden, voortkomende uit de groei van het inwonertal, opgeheven.

Geen wonder, dat men in Zuid- en Midden-Amerika wel eens met jaloerse blik gekeken heeft naar de enorme financiële en economische steun, die de Verenigde Staten door middel van het Marshall-plan aan West-Europa heeft verleend. Economisch en financieel nemen de Verenigde Staten op het Westelijk Halfrond namelijk een dominerende positie in en naar de mening **van de meeste Zuid- en Middenamerikaanse deskundigen zou de grote buurman in het Noorden, als hij dat wilde,** zonder al te grote offers de economie van de landen tussen de Rio Grande en Straat Magellaen op orde kunnen brengen.

Meer dan de helft (55%) van alle goederen, die de landen van Zuid- en Midden-Amerika importeren, is afkomstig uit de Verenigde Staten, terwijl de States anderzijds vele belangrijke grondstoffen en voedingsmiddelen (koffie, suiker, koper, tin, olie) hoofdzakelijk of voor een zeer belangrijk deel uit Zuid- en Midden-Amerika betrekken. Ook beschikt men in het land van de dollar in zeer ruime mate over het kapitaal, dat men in de Zuidelijker gelegen Amerikaanse staten zo node mist.

Voornaamste wensen

Welke zijn nu de economische en financiële wensen, die de Spaans- en Portugees-sprekende landen ten opzichte van de Verenigde Staten koesteren en die thans op de conferentie te Rio de Janeiro onderwerp van diepgaande besprekingen uitmaken? In het kort komen zij hier op neer:

1. medewerking van de V.S. aan een stelsel van stabilisatie van de grondstofprijzen, eventueel door ze een vaste waarde te geven ten opzichte van de (minder aan prijsschommelingen onderhevige) **industriële** producten, zoals auto's en machines, [illegible] tijns Amerika uit **de U.S.A.** betrekt,

2. een vaster lijn **en meer** bestendigheid in de handelspolitiek van de Verenigde Staten, waardoor Midden- en **Zuid-Amerika bij hun import en export weten, waar zij aan toe zijn.**

3. **de beschikbaar-stelling,** door de Verenigde Staten, van kapitaal in de vorm van grote leningen op lange termijn, eventueel via een te vormen Inter-Amerikaans fonds, en daarnaast investeringen van Amerikaanse particulieren.

Vóór het begin van de conferentie te Rio zijn deze drie punten besproken in de Inter-Amerikaanse Economische en Sociale Raad en in conferenties tussen de onderscheiden Zuid- en Middenamerikaanse regeringen en Noordamerikaanse delegaties, die de laatste maanden „fact-finding"-reizen door Latijns-Amerika hebben gemaakt.

Onuitvoerbaar?

En reeds bij deze vóór-besprekingen is komen vast te staan, dat het plan tot stabilisatie van de grondstoffenprijzen in de vorm, waarin de Midden- en Zuidamerikaanse landen het zouden willen verwezenlijken, door de Verenigde Staten onuitvoerbaar wordt geacht. Mogelijk zal men besluiten tot de instelling van de Inter-Amerikaanse Grondstoffen-commissie, zoals de Latijnsamerikaanse landen, die wensen (hoewel dit geenszins zeker is), maar een koppeling van de sterk schommelende prijzen van producten als wol, suiker en koffie aan die van industriële producten acht men in de U.S.A. practisch onuitvoerbaar. Mogelijk zal men het grondstoffenvraagstuk echter nader gaan bestuderen.

De wensen van de Spaans- en Portugees-[illegible] ten opzichte van de handelspolitiek der Verenigde Staten lopen in vele opzichten parallel aan die, die reeds eerder door verscheidene Westeuropese staten zijn uitgesproken. Men heeft in Zuid-Amerika vooral bezwaar tegen de hoge invoerrechten, die in de U.S.A., op bepaalde producten, zoals wol (de economie van een land als Uruguay steunt bijna geheel op dit product) worden geheven. In de Verenigde Staten toont men echter tot nu toe weinig bereidheid zich op dit punt voor de toekomst vast te leggen.

Het Amerikaanse congres wenst zich, als het om de heffing van invoerrechten ter bescherming van de eigen, Noordamerikaanse, economie gaat, het recht van handelen voor te behouden en de Amerikaanse regering kan moeilijk tegen de wensen van de volksvertegenwoordiging, die op dit punt zeer gevoelig is, ingaan.

De belangrijkste kwestie in Rio vormt, gezien het voorgaande, dan ook het punt der financiële hulpverlening van de U.S.A. aan de kapitaal-hongerige Zuid- en Middenamerikaanse staten. Voor zover tot nu toe bekend is geworden, is dit het enige terrein, waarop de Verenigde Staten reeds vóór de conferentie te kennen hebben gegeven tot medewerking bereid te zijn.

Financiële hulp

Maar ook hier lopen de wijze, waarop de Verenigde Staten willen helpen, en waarop Latijns-Amerika geholpen wil worden, sterk uiteen. De landen van Midden- en Zuid-Amerika wensen vóór alles regeringsleningen, d.w.z. leningen waar de regeringen vrij over kunnen beschikken. In de Verenigde Staten vreest men echter — leiders van delegaties, die Zuid-Amerika voor kort bezochten, zoals senator Capehart en de onder-minister Holland, hebben dit duidelijk uit doen komen — dat in dit geval het ter beschikking gestelde geld geheel of gedeeltelijk gebruikt zal worden voor (in Noordamerikaanse ogen) minder-noodzakelijke doelen. De Amerikaanse regering is daarom voor leningen met een specifiek, te voren vastgesteld doel.

Ook heeft men in de U.S.A., reeds voor het begin der conferentie te kennen gegeven, dat van een financiële hulpverlening in de zin van het Marshall-plan, waarbij het de Amerikaanse regering was, die de fondsen ter beschikking stelde, ten opzichte van Latijns-Amerika geen sprake kan zijn. Wel wil Noord-Amerika bevorderen, dat de Import-Exportbank méér geld dan tot nu toe ter beschikking stelt, zij het ook alleen voor bepaalde, nauwkeurig omschreven doelen. Ook wil zij particuliere investeringen bevorderen en er is zelfs sprake van, dat Amerikaanse verzekeringsmaatschappijen met hun enorme kapitalen leningen zullen verstrekken. Of, gezien dit alles, nog een Inter-Amerikaanse Fonds tot stand zal komen, dan wel of het verstrekken van leningen zal worden overgelaten aan de Import-Export Bank, en de particuliere sector, is moeilijk te zeggen.

Industrialisatie

In Zuid-Amerika zijn velen van mening, dat de terughoudendheid van de Verenigde Staten op financieel gebied en de nadruk, die hun gedelegeerden leggen op het verstrekken van leningen voor specifieke doelen, verklaard moet worden uit de vrees van de Noordamerikanen, dat de Zuid- en Middenamerikaanse landen te sterk zullen industrialiseren. Het gevolg hiervan zou op den duur immers zijn dat de Noordamerikaanse industrie één van zijn beste en zekerste afzetgebieden zou verliezen.

Het spreekt vanzelf, dat de conferentie te Rio, hoewel zij zonder veel optimisme is begonnen, nog allerlei verrassingen op kan leveren. De voornaamste gedelegeerde van de Verenigde Staten, de minister van financiën George M. Humphrey, is een keihar- [illegible]derhandelaar, maar tevens een ervaren zakenman, die, als hij bemerkt dat een te afwijzende houding zijn land nadeel zou berokkenen, wellicht bereid is concessies te doen. Daarop hoopt men thans te Rio de Janeiro. Of die hoop gerechtvaardigd is, zal de toekomst leren.

Interessant is overigens, dat volgens zekere berichten de Verenigde Staten ook West-Europa in de gelegenheid zouden willen stellen aan de economische opbouw van Midden- en Zuid-Amerika mede te werken. Zo is er sprake van, dat, indien Brazilië bereid zou zijn de beperkende bepalingen ten aanzien van buitenlandse olie-maatschappijen op te heffen (op het ogenblik voert overigens reeds een Amerikaanse olie-maatschappij geologische onderzoekingen in Brazilië uit), Europese olie-maatschappijen hier boorvelden zouden gaan exploiteren.

Maria-monument wordt geplaatst

Gisterochtend werd op de berg Arrarat het midden-gedeelte van het Maria-monument geplaatst. Zoals men ziet vordert het werk goed en zal het beeld op Woensdag 8 December, de dag waarop het plechtig onthuld wordt, in al zijn schoonheid stralen.

Maria Congres Vergadering „Maria en de rijpere jeugd" wordt herhaald

Willemstad. — Het algemeen secretariaat van het Maria Congres deelt mede, dat een zo grote belangstelling is gebleken voor Sectie 5, „Maria en de rijpere Jeugd" dat de vergadering **van deze sectie, die op [illegible]avond 6 uur is gesteld en waarbij de film „Fatima" wordt vertoond, op Maandag 6 December a.s. zal worden herhaald in de zaal van Habaai.**

Bij deze sectievergaderingen is ook de schoolvrije jeugd welkom. Vermoedelijk echter zal er in de vergadering van Maandag iets meer plaats over zijn dan in de vergadering van heden.

Nu de opvoering van het wagenspel definitief buiten het kader van het congres is komen te vallen, zal in plaats daarvan voor het onderwijzend personeel op Vrijdag 3 December a.s. de film „Fatima" worden vertoond in de zaal van Habaai.

Oprichting Hotel-NV spoedig een feit

Willemstad. — Morgen komt het bestuur van de Hotelmaatschappij i.o. in vergadering bijeen. Op bedoelde vergadering zal toestemming worden gegeven de N.V. voor bedoelde hotelmaatschappij op te richten. Dit zal de volgende week, tegemoet gezien worden.

Busdienst gestaakt

Suffisantdorp. — Naar wij vernemen zal ingaande vandaag de schoolbuslijn van Bakhuis op Suffisantdorp gestopt worden. Deze lijn, die nu al geruime tijd op verzoek van de Curaçaose dorpscommissie en in samenwerking met Bakhuis in het leven werd geroepen, is de „laatste maanden niet lonend meer, omdat vele „dorpskinderen" nabij het dorp en Groot Kwartier school gaan. Voor de enkele kinderen, die alsnog van de bus gebruik maakten tegen gereduceerde prijzen is dit jammer te noemen.

In Amerika wordt TV aanbevolen als beste middel om doofstomme kinderen te leren lip-lezen.

Chileense kamer van Afgevaardigden tegen staat van beleg

Santiago de Chili. — De Chileense Kamer van Afgevaardigden verwierp met 73 tegen 53 stemmen een decreet van de regering, waarbij twee maanden geleden de Staat van Beleg werd afgekondigd na de moeilijkheden door stakingen in de kopermijnen. De regering had het decreet afgekondigd toen het parlement op reces was. De Senaat moet zich in deze nog uitspreken.

Parijs. — Een Franse expeditie heeft in Noord-Afghanistan bij Katghan de resten van een naar raming 2000 jaar oude „vuurtempel" ontdekt. Er zijn vele voorwerpen van grote historische waarde nabij deze resten gevonden.

Vierde Sectie Mariaal Congres

Maria's plaats in het huwelijk op pakkende wijze belicht

Gebrek aan begrip oorzaak van veel mislukkingen

Willemstad. — Gisteravond werden door de vierde sectie van het Maria Congres gelijktijdig twee vergaderingen gehouden in de Papiamentse taal, een om 8 uur in de Philomenaschool te Steenrijk en een om half negen op de patio van het Sint Martinus College.

Afgewisseld door gezangen werd op deze vergaderingen het woord gevoerd door Zeer Eerw. Heer Dr. A. Römer en de Heer Enrique Goilo.

Dr. Römer sprak over het **leerstuk der Onbevlekte Ontvangenis** en het Huwelijk. Na de eigenlijke betekenis van het Dogma te hebben verklaard, citeerde Spr. een treffend voorbeeld, om aan te tonen dat Maria's Onbevlekte Ontvangenis niet in strijd is, noch met de algemeenheid der Erfzonde, noch met de Algemeenheid van Christus' Verlossing.

Hij haalde hiertoe een pericoop aan uit het werk Hidalga del Valle van Calderon de la Barca, dat deze grote Spaanse schrijver speciaal ter verklaring van dit Dogma geschreven heeft.

Calderon voert een man ten tonele, die een kuil graaft. Een nietsvermoedend voorbijganger valt er in, maar de graver helpt hem er uit. Een ander komt aan, maar nu waarschuwt de graver hem van te voren, zodat hij niet valt.

Evengoed als deze personen beiden door de graver geholpen zijn, zo is ook Maria door Christus' verdiensten gevrijwaard van de Erfzonde.

Vervolgens paste spreker dit Dogma toe op het Huwelijksleven en wees er op dat de ouders een breder plicht hebben dan alleen de wereld met kinderen te bevolken. Zij moeten mensen kweken, die meehelpen de wereld van de erfzonde te bevrijden. Daartoe hebben zij in de Onbevlekte Ontvangenis een dubbel aspect te zien: zij moeten zich zoveel mogelijk vrijwaren van fouten en op de innigste wijze verbonden zijn met God.

De **Heer Enrique Goilo** sprak over **„Maria in het leven van Gehuwden".** Hij wees er op dat vele jonge meisjes zich hun toekomstig huwelijk in de vorm van allerlei idealen dromen, maar dat al te weinigen zich tot ideaal nemen: het huwelijk zoals het moet zijn, zoals het was in het Huisje van Nazareth.

Vandaar dan ook vroeg spreker: Wat zouden we te zien krijgen als we de daken eens oplichtten van onze huizen op Curaçao! Het tegengestelde van de aanblik die de H. Familie bood. Deze tegenstellingen schilderde hij in hun verschillende gedaanten. Dit is omdat het Sacrament des huwelijks degene is, waar op ons eiland het meest mee gespeeld wordt; omdat onze mensen er de betekenis niet van begrijpen. Wat kan er in zulk een huwelijk van de opvoeding der kinderen terecht komen, en wat van de huwelijken, die deze later weer sluiten.

Al deze droevige dingen kunnen veranderen, wanneer onze huidige en toekomstige echtgenoten meer en ernstiger aandacht wijden aan de H. Familie en aan de Onbevlekte Ontvangenis die de moeder van deze Familie was.

Spreker eindigde met de even geestige als diepe opmerking dat, hoewel hij reeds 27 jaar getrouwd is, hij toch eigenlijk niet voldoende ervaring heeft om over dit onderwerp te spreken, omdat hij gevoel heeft of hij eerst nu verloofd is.

Politieke commissie Ver. Naties over N-Guinea

Nederl. en Indonesië moeten trachten het eens te worden

New York. — De politieke commissie van de Verenigde Naties heeft een resolutie aanvaard, die ingediend is door India, Argentinië, Uruguay, Cuba, Ecuador, El Salvador, Syrië en Joegoslavië met 34 stemmen voor, 14 stemmen tegen en 10 onthoudingen, waarin de hoop wordt uitgesproken, dat Nederland en Indonesië hun pogingen om tot overeenstemming te geraken, zullen voortzetten en waarin voort verzocht wordt aan de volgende Assemblee omtrent de gemaakte vorderingen te rapporteren.

Voor stemden o.a. India, Argentinië en tal van andere Zuidamerikaanse en Centraal Amerikaanse landen. Tegen stemden o.a. Nederland, Australië, Frankrijk, Engeland, België en de Scandinavische landen.

Indonesië onthield zich, evenals Brazilië, Chili, de Dominicaanse republiek, Nicaragua en de Verenigde Staten.

De Indonesische delegatie drong niet aan op stemming over de oorspronkelijke Indonesische resolutie.

De Nederlandse afgevaardigde Von Balluseck zeide tegenover Reuter, dat de thans aanvaarde resolutie aanzienlijk zwakker is dan de oorspronkelijke. Hij merkte op, dat 24 landen (14 tegen en 10 onthoudingen) het niet raadzaam hebben geacht deze zwakkere resolutie te steunen; dat is bijna de helft van het aantal leden van de Verenigde Naties.

Hoewel wij natuurlijk teleurgesteld zijn, is het bemoedigend, dat onze argumenten toch heel gunstig ontvangen zijn — zo verklaarde de Nederlandse gedelegeerde.

Vonnis Berkelse arts bevestigd

's-Gravenhage. — Het Haags Gerechtshof veroordeelde hedenmorgen de Berkelse arts J.F.A.M. Opdam, wegens moord op zijn echtgenote, conform de gestelde eis tot levenslange gevangenisstraf.

Recht tot 't hart

— Het zwakke geslacht is het sterke geslacht door het zwak van het sterke geslacht voor het zwakke geslacht.

Tafeltennis in Asiento

Ladderwedstrijden wijzen sterkste spelers aan

Emmastad. — Na het tournooi, dat eind Augustus jl. in Asiento werd gehouden, werd de afdeling tafeltennis van Asiento opgericht en verheugt zich sindsdien in een enorme toeloop van nieuwe leden, die regelmatig op Woensdag-, Donderdag- en Vrijdagavond in het gymnastiek-lokaal van de Schroederschool op Negropont op 5 tafels spelen.

De tafeltenniscommissie stond voor de taak een aardig programma voor al deze leden in elkaar te draaien en tevens het spelpeil van de spelers, waaronder velen waren die nog nooit getafeltennist hadden, te verhogen. Men besloot daartoe met een aantal onderlinge wedstrijden te beginnen, gegroepeerd in totaal 6 ronden, waaruit uiteindelijk een ladder viel op te bouwen. Men kreeg daardoor tevens een duidelijk beeld van de sterkte van de spelers en wist zodoende wie van deze spelers en speelsters voor eventuele training in aanmerking konden komen.

Deze „ladderwedstrijden" zijn thans beëindigd en de ladder, voorlopig bestaande uit 48 man, is samengesteld. Onderstaand geven wij U de namen van de twaalf best geplaatste spelers: 1. Hr Zwier; 2. Hr de Winter; 3. Hr Ossenkopp; 4. Hr Storm; 5. Hr Leerentveld; 6. Mej. Heeneman; 7. Hr Dammers; 8. Hr Keur; 9. Hr Roeterink; 10. Hr Jung; 11. Hr Dee; 12. Mevr. Zwier.

De rest van de leden, die later lid zijn geworden en derhalve nog niet in deze ladder konden worden opgenomen, spelen thans onderling enige wedstrijden en worden dan naar inzicht van het bestuur in deze ladder gevoegd. De bedoeling is thans, dat de leden onderling uitdagingswedstrijden gaan spelen, zodat de ladder levendig en aan veranderingen onderhevig blijft.

Uit deze ladder worden thans drie afdelingen gevormd, elk bestaande uit 6 teams van 3 man, die de komende weken een volledige competitie gaan spelen; elk team krijgt dus totaal 10 wedstrijden te spelen. De onderste teams van iedere afdeling en de bovenste teams van de daarop volgende afdeling spelen dan tot slot een promotie-degradatiewedstrijd.

Tot zover de plannen voor de komende tijd.

Wij vernamen verder nog, dat op Vrijdag 3 December a.s. in het lokaal van Asiento een vriendschappelijke wedstrijd tegen 3 teams van Barge Bad gespeeld wordt. De opstelling van de teams die aan deze wedstrijd deel zullen nemen is als volgt:

Barge Bad team 1: Hr Mekoy; Hr Hnids; Hr Allport.

Team 2: Hr Rodriguez; Hr Deira; Hr Fecundo.

Team 3: Hr Alfonso; Hr Strich; Hr Lasten.

Asiento: team 1: Hr de Winter; Hr Storm; Hr Zwier.

Team 2: Hr Dammers; Hr Ossenkop; Hr Jung.

Team 3: Mej. Heeneman; Hr Keur; Hr Roeterink.

Reserves: Hr Dee, Mevr. Zwier.

300 jarig bestaan „Mikvé Israël

Willemstad. — Naar ons wordt medegedeeld, zal de feestelijke herdenkingsdienst ter officiële viering van het derde eeuwfeest der Nederlands Portugees Israëlietische Gemeente „Mikvé Israël" alhier, gehouden worden op Zondagavond 19 December a.s.

Gerustelling

Langzamerhand is het tot mijn neefje Hans doorgedrongen, dat Sinterklaas een vent met een aangeplakte baard is. Met ietwat overdreven nadruk getuigt hij in deze dagen overal van zijn ongeloof. Ik heb al eens op een avond voor de deur van zijn slaapkamer met kettingen gerammeld, maar dat helpt al niet meer.

Gisteren kwam hij het me weer uitleggen: „Sinterklaas bestaat niet."

„Denk je dat", zei ik koeltjes. „Dan verwacht je zeker ook geen cadeautjes meer."

„Jawel", zei Hans op geruststellende toon. „Mama gelooft er nog in."

Sint Nicolaas bezoekt Curaçao

Willemstad. — Sint Nicolaas is heden de gast van de fa M. van Wilpen aan de Roodeweg. Van 3 uur tot 6 uur is hij met zijn Pieten present om de kinderen vermanend toe te spreken, en uiteraard laat hij deze woorden vergezeld gaan van presentjes en attracties.

Morgen, Donderdag, is hij op het Centrum (van Engelen) aanwezig, eveneens op dezelfde tijd.

Sint Nicolaasbal in Vaerssenbaai

Willemstad. — In de prettige Vaersenbaai club is het Zaterdagavond Sint Nicolaas-bal met muziek van de „Estrellas del Caribe". Het belooft een interessante en gezellige dansavond te worden, welke om 20.30 aanvangt en opgeluisterd zal worden met het bezoek van Sint Nicolaas in Hoogstderzelver persoon. Deze avond staat onder auspiciën van PSV..

Belangrijke figuren op doorreis

Willemstad. — Morgenmiddag wordt op doorreis naar Nederland op Curaçao verwacht de Surinaamse Minister van Financiën, Mr. Emanuels. De Minister vertrekt Vrijdag a.s. per K.L.M. naar Amsterdam. Verder arriveert op 9 December a.s. de Peruaanse Gezant te Vaticaanstad op Curaçao. Deze Gezant komt van Lima en gaat met de K.L.M. via Lissabon naar Vaticaanstad.

Curaçaose bakkers kiezen een bestuur

Willemstad. — In de Algemeene Vergadering werd het bestuur van de Algemene Curaçaose Bakkers Bond als volgt samengesteld:

R. M. Tschumie, Voorzitter; E. Doran, Onder-Voorzitter; A. Claber, 1e Secretaris; C. Schoop, 2e Secretaris; R. Juliano, 1e Penningmeester; F. Nicacia, 2e Penningmeester; E. Cijntje, F. Doran, H. Daal, Th. Hynes, A. Eisden, H. Sambo en H. Alexander, commissarissen.

857 Kiezers leverden een ongeldig stembiljet in

Willemstad. — Van de in totaal 857 uitgebrachte ongeldige stemmen ter gelegenheid van de verkiezing der Staten op 15 November jl. waren er 5 ongeldig wegens het gebruik van andere stembiljetten dan die, welke volgens het Kiesreglement en de tot zijn uitvoering gegeven voorschriften mogen worden gebruikt.

Op 323 stembiljetten was geen wit stipje rood gemaakt.

Op 54 biljetten waren de namen van andere personen dan de candidaten of andere bijvoegingen geplaatst.

207 maal was meer dan één stemvak rood gemaakt.

Op 226 biljetten geschiedde de aanwijzing van een candidaat op een andere wijze dan is voorgeschreven bij artikel 61 van het Kiesreglement.

42 biljetten bevatten een aanduiding van de kiezer.

Verkoop zegels Prins Bernhard Fonds

Willemstad. — Het algemeen secretariaat van het Prins Bernhard Fonds Nederlandse Antillen deelt mede, dat de viertalige zegels met gelukwensen voor het komende Kerstfeest en de Jaarwisseling 1954—1955 thans verkrijgbaar zijn aan de volgende adressen:

A. Donker (La Zuliana), Edwards. Henriquez & Co's Bank, Henderson, Hollandse Bank Unie, Hollandse Boekhandel, Maduro & Curiel's Bank, Boekhandel Otrabanda, Boekhandel Salas, Van Wilpen en Zuikertuintje.

Ongeval

Willemstad. — Gisteravond omstreeks half zeven had op Panaderia Isa een bedrijfsongeval plaats, waarbij C.N.K ernstige kneuzingen aan zijn rechter akrm opliep. Hij was bezig met een electrische deegpersmachine, toen plotseling zijn arm tussen de golven ervan beklemd raakte. Men moest hem met een brandsnijapparaat uit zijn benarde positie bevrijden. Dr. Frenken en dokter Allaart waren spoedig ter plaatse aanwezig en achtten opneming in het hospitaal noodzakelijk.

Belangrijk voetbaltournooi

Wacker, Medellin en Joegoslavie naar Curacao

Willemstad. — Naar wij van welingelichte zijde vernemen zijn verschillende onderhandelingen welke wij reeds wisten te melden, gaande waren tussen de C.V.B. en enkele buitenlandse voetbalclubs, tot een bevredigend einde gebracht. Begin Januari komt het Colombiaanse voetbalelftal Deportivo Independiente de Medillin naar Curaçao en speelt op 5 Januari daaropvolgend tegen het Curaçaose team. Twee dagen later, de 7e, speelt Medillin tegen Wacker, het ons zo bekende voetbalteam van Wenen, terwijl op 9 Januari Curaçao tegen deze Weense ploeg uitkomt. Zeer belangrijke wedstrijden dus.

Wij vernemen verder, dat de C.V.B. besprekingen voert met de Joegoslavische voetbalclub „Beogravski". Er bestaat een grote kans dat dit elftal in Februari naar Curaçao komt en hier tegen het Curaçaos Bondselftal zal spelen. Bovengenoemde wedstrijden zullen zeker de duizenden voetballiefhebbers van Curaçao — en misschien van de andere Antilliaanse eilanden — naar het Rifstadion trekken.

Junioren naar Costa Rica

De Juniorenploeg zit intussen ook niet stil. Naar alle waarschijnlijkheid vertrekken deze jongere voetballers a.s. Zaterdag naar Costa Rica om daar mee te spelen in de kampioenschapswedstrijden van de PanAmerikaanse Junioren-Kampioenschappen. Onderhandelingen hieromtrent worden nog gevoerd, maar het ziet er naar uit, dat de trip doorgaat. Aanvankelijk zouden de jeugdige C.V.B.-ers niet gaan i.v.m. de drukte voor het komend tournooi, maar later is besloten de uitnodiging van de Pan Amerikaanse Spelen te aanvaarden.

JPF-leven in December

Willemstad. — December is de maand van de grote feesten in de JPF club. Het begint met de Kindermiddag op Zondag 5 December. De Sint is gevraagd bij zijn rondrit over het eiland ook de JPF club aan te doen en hij heeft dit beloofd. Hij deelde zelfs mede dat de Zwarte Pieten extra snoep hadden ingeslagen en hem desgevraagd mededeelden dat dit bestemd was voor de vrolijke JPF kinderschare.

Als naar gewoonte vindt weer een serie Canasta drives plaats, met de Kerstcanasta als hoogtepunt. Evenals vorige jaren zijn er speciale Kerstprijzen te winnen.

„Spes Patriae" heeft ook dit jaar weer de zeer bijzondere taak de Kerstgedachte in te luiden: men is reeds druk bezig aan het oefenen.

De jeugd viert dit Kerstfeest op Zondag 26 December. De ouderen zijn uitgerust van het vrolijke Kerstbal, de avond tevoren. Estrellas del Caribe verzorgt dan de muziek.

Op 31 December vieren de J.P.F.-ers naar oud gebruik de *Auroe Jarie Nettie*. Dit jaar wordt het uiterst gezellig. Het vorig jaar werd geklaagd dat de introductie niet streng genoeg bekeken was. Dit jaar dient de introducee f 3,— te betalen. Bovendien moet deze introductie voor Kerst en Oudjaar uiterlijk 20 December a.s. worden aangevraagd. Elke aanvrage wordt door het JPF bestuur ernstig bekeken en van 22 December af kan men de introductiekaart op het kantoor afhalen. De introductie is persoonlijk en het introducerend lid is aansprakelijk voor het gedrag van zijn introducee.

Op 1 Januari is dan de *Kotto Missie Fuif*.

SDL neemt afscheid van actief voorzitter

Suffisantdorp. — Een treffend en intiem afscheid viel de heer Johan G. Gallant, lid en ex-voorzitter van de Sportvereniging S.D.L. ten deel, die voor goed naar Suriname vertrekt. De heer Gallant heeft bij de Olie 13 dienstjaren geboekt en van deze jaren, heeft hij een groot deel van zijn vrije tijd gewijd aan sportzaken in het dorp. Zo was hij een enthousiast lid van S.D.L. en heeft hij 5-jaren de voorzittershamer gehanteerd. Uit waardering voor het vele en enthousiaste werk, dat hij voor de vereniging heeft gedaan, kwam de S.D.L.-familie bij elkaar om hem dit te tonen. Hij werd door de tegenwoordige voorzitter, de heer W. O'Niel Jr., Mevr. R. Sarucu, oprichtster van de vereniging en het oudste lid de heer D. Dermeer toegesproken. De scheidende werd dank gezegd voor zijn goede leiding in de vereniging en de hoop werd uitgesproken, dat hij nimmer de jaren zal vergeten die hij als actief lid van de vereniging heeft gediend. De Voorzitter bood hem namens de vereniging het Gouden S.D.L.-embleem aan, vervolgens werd hem en zijn echtgenote Mevr. Gallant — Hok-A-Kin, waarmee hij op 20 November j.l. in het huwelijksbootje stapte een huwelijksgeschenk aangeboden. De scheidende dankte onder de indruk en in welgekozen woorden ook mede namens zijn vrouw en beloofde, dat hij ook in Suriname lid zal blijven van de vereniging. Tenslotte sprak hij de wens uit, dat S.D.L. steeds mag blijven bloeien. Na dit treffend ogenblik bleef de S.D.L.-familie nog geruime tijd bijeen gezellig kouten over het wel en wee van de vereniging. De scheidende voorzitter roepen wij een goede reis en succes op eigen bodem toe.

Zilveren feest bij de Gouvernementssecretarie

Willemstad. — Vandaag herdenkt de heer Dirk Boomgaart, [illegible] op de Gouvernementssecretarie het heugelijk feit, dat hij 25 jaar in gouvernementsdienst is. Wij wensen hem bij het bereiken van deze gedenkwaardige mijlpaal onze hartelijke gelukwensen aan.

25 jaar in Henderson-dienst

Willemstad. — Voor de heer F. Visser voorzitter van de Curom en ANU-bestuurslid, is het feest, want hij herdenkt de dag dat hij 25 jaar geleden in dienst trad bij de fa. Henderson. Onze gelukwensen.

Culturele activiteiten naar Nederland

Met de Radiorubriek „Rijksdelen Overzee" zijn onderhandelingen gaande om door middel van „tape's" het Nederlandse publiek een en ander te vertellen over de culturele activiteiten op Curaçao. Waarschijnlijk zal reeds in December de eerste uitzending plaats kunnen vinden, waarbij het een en ander over het toneelleven op Curaçao wordt verteld, geïllustreerd met enige fragmenten uit het stuk „Sjon Pichiri". Deze uitzendingen worden verzorgd door het Cultureel Centrum Curaçao, in samenwerking met de CUROM.

Nederlands nieuws naar Bonaire

In samenwerking met de STICUSA en de Regeringsvoorlichtingsdienst zal het Cultureel Centrum Curaçao er zorg voor dragen, dat er wekelijke 16-mm filmjournaals van het Nederlandse Nieuwe naar Bonaire worden gezonden. De heer Gerharts zal op Bonaire de verzorging op zich nemen, waarna de films naar de Bovenwinden zullen gaan.

Toneelleven in druk

Op voorstel van de heer B. Schotborg zal het Cultureel Centrum Curaçao een boekje uitgeven over het toneelleven in de afgelopen twee jaar op Curaçao. Ook de ballet- en operette-uitvoeringen zullen hierin een plaats krijgen. Naast de Nederlandse zal ook een tekst in het Engels worden toegevoegd, zodat deze boekjes ook naar de diverse culturele instellingen van de omliggende landen kunnen worden gezonden.

Carillon op Curaçao

Willemstad. — Met de „Bennekom" wordt vandaag verwacht het carillon, bestemd voor „Spritzer & Fuhrmann".

Bedoeld carillon is geleverd door de bekende firma Eysbouts, in de Antillen vertegenwoordigd door de firma Witcom alhier.

Truck in brand

Willemstad. — Hedenochtend is op Nieuwpoort een teertruck in brand gevlogen. De brandweer van Rio Canario rukte uit en slaagde er spoedig in het vuur te overmeesteren. Nadere gegevens ontbreken bij het ter perse gaan van dit nummer.



VEST-END:
„Pandora and the Flying Dutchman", 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„La Niña Popoff", 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
Piano recital met Georgy Sandor, 20.45 uur

Caribe
„Eight iron men" 20.00 uur

REX:
„Adventure island", 20.00 uur.

ROYAL:
„Mujeres que trabajan," 20.00 uur.

Theater Suffisant:
„Malou van Montimartres": 20.00 uur

RIFSTADION
Voetbal; Jong Holland - — Vesta 1 (20.00 uur)

J. P. F. - CLUB:
Canasta-drive; 20.15 uur.

APOTHEKEN.
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central; Bredestraat 45, tel 3281, in Punda door Botica Popular, Columbusstraat 15. tel: 1269.

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Agtmaal, Nieuwindtstraat 22a tel: 3773.

Het weer

Max. temp. 30 C (86 F); min. temp. 24.6 C (76.3 F); Gem. 26.9 C (80.4 F). Max wind 18, min. wind 7, gem. 13 knopen. Vochtigheid 75%. Neerslag 2.28 mm. Helder 2, licht bew. 20, bewolkt 2 uren.

Vlucht en Vaart

Haven: Vrachtschepen 7 in, 8 uit; Tankschepen 10 in, 8 uit; *Zeilschepen* 5 in. Passagiers landend 11, vertrokken 10, doorgaand 177.

Hato: Vliegtuigen 9 in, 12 uit. Passagiers landend 96, vertrokken 110, doorgaand 81.

GETROUWD te TRINIDAD op 26-11'54

Herman E. L. Anches

en

Agnette J. de Miranda

Felicitaties worden afgewacht ten Huize van de Heer G. Lobbrecht, Zaantjessteeg 4 Curaçao op Zondag 5 December '54 te 8 u 's n.m.

Verzoeke deze als een persoonlijke uitnodiging aan te nemen.

Met dankbaarheid aan God geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

LYDIA

die bij het H. Doopsel de namen zal ontvangen van

LYDIA REBECCA

J. A. J. VERSCHOOR
E. VERSCHOOR-OSSENKOPP

St. Elisabeth Gasthuis 30 November 1954

Buitenland krijgt weer vertrouwen in het Nederlandse voetbal

Conditie der velden mag spelpeil niet beinvloeden

Alleen sterkste athleten naar Ned. kampioenschap

Nederland is wat men zou kunnen noemen een typisch voetballand. De KNVB is met zijn ongeveer 325.000 leden niet alleen vèruit de grootste sportbond, maar het publiek, dat van sport houdt en graag naar sport gaat kijken, bedoelt met dat woord sport doorgaans uitsluitend voetbal.

Het voetbalspel is de nationale sport bij uitnemendheid en heeft eigenlijk geen enkele concurrentie. Schaatsenrijden zou een concurrent kunnen zijn, omdat, als het er op aan komt, misschien tienmaal zoveel mensen de schaatsen onderbinden, dan de voetbalschoenen aantrekken, maar er kan nu eenmaal niet worden gevoetbald, als er ijs is, zodat er van concurrentie in de werkelijke zin van het woord geen sprake is.

We schrijven dit zo maar, zonder meer, neer en iedereen in Nederland denkt er ongetwijfeld precies zo over, maar onwillekeurig rijst toch de vraag: kan er werkelijk niet worden gevoetbald als het vriest? En nog een andere vraag: moet de voetballer niet ook op een hard veld kunnen spelen?

Die vraag werd weer eens opgeworpen bij de semi-interlandwedstrijd Luxemburg — Zuid-Nederland. Dat i een traditionele, jaarlijkse ontmoeting, die ditmaal weer eens in het Groothertogdom werd gespeeld. De belangstelling was niet groot en is daar nooit groot, omdat voetbal er geen na-

Neder'-andse Sportbrief

tionale sport is en er ook, internationaal gezien, niet zo heel best wordt gevoetbald. Vandaar ook, dat Luxemburg altijd tegen B-elftallen aantreedt. Maar waar het om ging, was dit: Luxemburg won met 3—2 van de Zuid-Nederlanders, die dan toch maar een stuk of vijf internationals in de gelederen hadden. En Luxemburg won, omdat het plotseling in de voorafgaande nacht flink was gaan vriezen en het veld hard was. Die Luxemburgers konden op dat veld best uit de voeten, maar de Nederlanders niet. In Nederland zou een dergelijk veld onherroepelijk zijn afgekeurd en vandaar dus, dat zij zich onwennig gevoelden en met die vreemd springende bal geen raad wisten!

Tot op heden was het zo, dat de KNVB aldus redeneerde: Onze spelers zijn amateurs en voetballen voor hun plezier. Maar aan spelen op harde velden en bij een vrieskoude beleeft niemand plezier en dus wordt er niet gespeeld!

Wat is „onbespeelbaar"?

Die redenering kon men eigenlijk nooit goed volhouden, want elk jaar wordt in Februari een wedstrijd Rode Duivels — Zwaluwen gespeeld in België en reeds enkele malen geschiedde dat te Gent op een volgens Nederlandse begrippen onbespeelbaar veld. Maar de Belgen bewezen, dat het wel degelijk bespeelbaar was. En zij konden dat bewijzen, omdat men daar, net als bijvoorbeeld in Engeland en Frankrijk pas overgaat tot afkeuring van de velden, als het beslist niet anders kan. En dat „beslist niet anders" houdt eigenlijk alleen maar in: „mist". want als er sneeuw ligt op de velden, trekt men er in plaats van witte eenvoudig zwarte of rode lijnen op en de zaak is gezond!

Thans zijn er in de hoogste regionen van de KNVB geen amateurs meer, zodat de KNVB alleen daarom al zijn standpunt zal dienen te herzien. Maar er komt nog iets bij. De eersteklassers moeten, van dit ogenblik af gerekend, nog 26 wedstrijden spelen en men moet toch, laat ons zeggen, uiterlijk 1 Juli klaar zijn. Met die 26 wedstrijden is men er echter nog niet, want er staan nog drie interlandwedstrijden op het programma, namelijk tegen België, Zwitserland en Denemarken en voorts is er aan het slot nog de strijd om de landstitel tussen de vier afdelingskampioenen. Deze vergt zes weken en een eenvoudig rekensommetje leert, dat men voor al die wedstrijden tezamen dus nog 35 Zondagen nodig zou hebben. 35 Zondagen is ongeveer acht maanden, zodat men, zonder bijzondere maatregelen, pas eind Juli of begin Augustus van het volgende jaar gereed zou zijn. Men gaat nu wel in het voorjaar ook op Woensdagen spelen, doch men mag daarbij niet vergeten, dat het hier geen beroepsspelers betreft, die men kan oproepen, wanneer men wil, doch slechts betaalde spelers, die allen een betrekking hebben in de gewone maatschappij en dus niet elk ogenblik vrij kunnen vragen om te gaan voetballen. Geen enkele directeur van een zaak kan het immers goed vinden, dat iemand van het personeel in zijn tijd ergens anders extra geld gaat verdienen! Dat zou al een zeer dwaze wereld worden!

Men begint dus nu wel in ijltempo aan de nieuwe competitie en heeft het programma zo ingedeeld, dat de langste reizen het eerst komen en er straks op de Woensdagen uitsluitend korte reizen behoeven te worden gemaakt, maar wij zijn er toch zeker van, dat er niets van dat alles terecht zal komen, tenzij de KNVB zijn oude standpunt verlaat en niet meer, gelijk tot nu toe is gebeurd, overgaat tot afkeuring van de velden, zodra er wat vorst of sneeuw komt. Men zal integendeel elke speeldag moeten gebruiken en met kracht moeten handhaven om er te komen en van afkeuring zal alleen in het uiterste geval en dan nog pas kort voor het begin van de wedstrijden sprake kunnen zijn.

De Nederlandse voetballer was en is nog een „mooi-weer-speler" en daar moet zo snel mogelijk verandering in worden gebracht. Hij zal moeten leren op alle mogelijke soorten van terreinen en in feite is het toch ook wel zo, dat degene, die de bal beheerst op een slecht veld, dit nog veel beter kan op een mooi veld, maar dat degene, die op een slecht terrein niet uit de voeten kan, op een mooi terrein toch ook niet meer dan zeer matig kan spelen.

Nieuwe tegenstanders Ned.XI

Er is nog een ander argument, dat de KNVB wel moet dwingen af te zien van veelvuldig gebruik van het in Nederland zo bekende persbericht op Vrijdag of Zaterdag: „Alle wedstrijden voor Zondag afgelast". De veranderingen, die zich in de Nederlandse voetbalwereld hebben voltrokken, dat zijn ...n het besluit de spelers te gaan betalen plus het einde van ... voetbaloorlog tussen KNVB en NBVB, blijken in het buitenland nieuw vertrouwen ten aanzien van het vertegenwoordigende Nederlandse voetbal te hebben gewekt. Tenslotte was de situatie zo, dat het voor de KNVB steeds moeilijker werd tegenstanders te vinden voor het Nederlands Elftal. Men draaide al vele jaren lang rond in een kleine kring en dat kwam de belangstelling al evenmin ten goede. Nederland speelde tegen de Belgen, de Denen, de Zweden, de Zwitsers, de Noren en de Finnen en daarmede hield het op. Alle sterke landen werden ontweken en moest men wel ontwijken, omdat het Nederlandse Elftal geen volwaardige tegenpartij was. Vandaar ook, dat Nederland dit jaar niet deelnam aan de strijd om het wereldkampioenschap.

Dat wordt nu, als de voortekenen niet bedriegen, allemaal heel anders. Het is tot het buitenland doorgedrongen, wat er hier is gebeurd en men zal zich daar ongetwijfeld de jaren voor de oorlog hebben herinnerd, toen het Nederlandse Elftal voor de sterkste ploegen niet opzij behoefde te gaan. Het is althans treffend te vernemen, dat Portugal, Spanje en Italië zich reeds tot de KNVB hebben gewend met het verzoek een landenwedstrijd te organiseren in het seizoen 1955—'56, volgend jaar dus. En het ziet er wel naar uit, dat andere landen zullen volgen en dat Nederland weer als volwaardig wordt beschouwd.

Aan de KNVB de taak er voor te zorgen, dat de nationale ploeg inderdaad volwaardig zal zijn!!

Interessanter kampioenschapswedstrijden

Nederland is een voetballand, schreven wij in de aanhef van deze brief. Maar in de overigens doorgaans slechts weinige weken, waarin er geen voetbalwedstrijden zijn, wil in elk geval een deel van het sportminnend publiek ook wel eens iets anders zien. De bonden, die zomersporten beoefenen, hebben dit niet altijd begrepen en begrijpen dit soms ook nu nog niet. Zij klagen alleen maar, dat het langgerekte voetbalseizoen alle belangstelling weghaalt en voor de zomersporten geen ruimte laat en al is dat dan ten dele wel waar, toch moet worden gezegd, dat zij weinig initiatief tonen om verandering te brengen in deze gang van zaken, bijvoorbeeld door het organiseren van interessante wedstrijden.

Neem nu eens de nationale kampioenschappen op het gebied van athletiek en zwemmen. Hoogtepunten dus voor deze twee grote en belangrijke zomersportbonden. Maar zijn het inderdaad wel hoogtepunten? Doen die bonden alles om er werkelijk voor het publiek hoogtepunten van te maken? Het tegendeel is helaas waar. De athletiekkampioenschappen vergen elk jaar twee dagen, de zwemkampioenschappen zefs drie. En men mag er de wielerkampioenschap met maar liefst vijf dagen gerust naast zetten.

Men voelt onmiddellijk, dat is voor een titeltournooi veel te veel. Als men er zoveel dagen voor nodig heeft om de kampioenen te kunnen aanwijzen dan devalueert men daardoor dat kampioenschap, want dan wil dat zeggen, dat de eisen, die worden gesteld aan de deelnemers (sters), veel en veel te laag zijn. Het is aan de ene kant een goede gedachte van die bonden, dat zij zoveel mogelijk leden een kans willen geven, maar al is het dan al eens gebeurd, dat Piet van Heusden slechts als invaller werd aangewezen voor het nationale wielerkampioenschap der amateurs in achtervolging en dat hij nog in hetzelfde jaar wereldkampioen werd in dit nummer, toch staat daar tegenover, dat bij die kampioenstournooien te weinig het oog wordt gericht op het internationale contact. De eisen zijn veel te laag en dat leidt tot talloze saaie, waardeloze series, die het publiek verjagen.

De Athletiek Unie schijnt dit thans te hebben ingezien, want zij heeft besloten de eisen aanzienlijk te verhogen en het volgende seizoen de strijd om de vele titels, zowel van dames als van heren, op één en dezelfde dag te verwerken. En waarschijnlijk zal voor zo'n tournooi, waar dus alleen de sterksten zullen verschijnen en niet in series, maar ineens in finales, wèl belangstelling bestaan. Vermoedelijk zelfs zal de KNAU het Olympisch Stadion weer kunnen overhalen dit tournooi te organiseren. Een onderscheiding, waarvoor dit Stadion de laatste jaren hoffelijk bedankte, omdat de tribunes akelig leeg bleven....

B. M. Schilperoort

Emil Zatopek mag Brazilië niet betreden

Rio de Janeiro. — Een woordvoerder van het Braziliaanse departement van buitenlandse zaken heeft meegedeeld, dat aan de Tsjechoslowaakse athleet Emil Zatopek een visum is geweigerd om Brazilië binnen te komen. Zatopek was uitgenodigd om deel te nemen aan de San Silvesterwedstrijden op Nieuwjaarsavond. De weigering van de Braziliaanse regering houdt verband met de "onheuse opmerkingen", die Zatopek na zijn terugkeer in Tsjechoslowakije het vorig jaar over Brazilië heeft gemaakt.

Aan de Russische athleet Koc is wel een inreisvergunning verleend.

Communistisch China levert toch wapenen

Saigon. — De Amerikaanse militaire autoriteiten in Indo China zijn er van overtuigd, dat het communistische China nog steeds in strijd met de overeenkomst van Genève bepaalde wapens, waaronder zware luchtdoelartillerie en veldgeschut aan de communistische Vietminh-heersers van Noord Vietnam levert. Aan deze verklaring wordt toegevoegd dat de Vietminh het de leden van de internationale bestandscommissie opzettelijk onmogelijk maakt toezicht te houden op deze, volgens Genève verboden, aanvoer van wapens.

Avonturen van PILOOT STORM

686. — Het duel aan de rand van het ijsveld duurde nog steeds in al zijn grimmigheid voort. Lubin was door de smak die Storm hem op het ijs had laten maken, zijn mes kwijtgeraakt. Maar hij was kennelijk vastbesloten zijn onwaardige leven zo duur mogelijk te verkopen en in die toestand was hij een niet te onderschatten tegenstander. De teleurstelling over het mislukken van zijn snode plannen scheen zijn krachten te verdubbelen.

Met een beestachtig gegrom sprong hij weer overeind en stormde als een bijziende rhinoceros op zijn gehate tegenstander af.

Storm week geen duimbreed en ontving de woesteling met enige koel-berekende vuistslagen op hoofd en romp. De geringere lengte van Lubins armen, deed deze steeds opnieuw pogen Arend in een lijf aan lijf worsteling te krijgen, maar toen hem dit eindelijk gelukte, beleefde hij er weinig plezier van, want Storms gespierde arm haakte zich als een genadeloos bankschroef om het zwarte hoofd van de spion. Zij smakten in de sneeuw en rolden als een ontwarbare kluwen wildslaande armen en benen heen en weer. Geen van beiden had tijd om ook maar enige aandacht te besteden aan de twee helicopsters, die boven hun hoofden verschenen waren.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

38)

„Maar, meneer," zei ze met een effe stem. De verwarring, die zich van haar meester maakte, als hij in haar gezelschap was, had sinds enige dagen plaats gemaakt voor innerlijke onrust. Waar ging zij heen — wat wilde hij van haar?

Op haar uitroep begon hij opnieuw te lachen. „Verwondert je dat?" trad hij op haar toe. „Daar hoef je je anders niet over te verbazen. Je bent aanbiddelijk, kleintje."

Met een impulsief gebaar legde hij een hand om haar hoofd en trachtte haar gelaat op te heffen om haar een kus te geven. Het was de eerste maal en verschrikt rees zij overeind. „Neen, dat niet, meneer," zei ze bijna heftig.

„Waarom niet?" vroeg hij, een beetje beschaamd naar het scheen.

„U bent......." begon zij haperend.

„O jawel, ik weet al wat je zeggen wilt," onderbrak hij haar. „Maar misschien ben ik wel anders dan je denkt. Kom, geef me een kus, Elise."

„Neen!" zei ze vastberaden. Haar hart bonsde. Ik heb liever, dat u weggaat," vervolgde zij. „En u zou me een pleizier doen, als u niet meer kwam 's middags. Als uw tante er iets van merkt...."

„Wat kan mij mijn tante schelen!" viel hij hartstochtelijk uit. „Wat zij wil, doe ik toch niet. Zij kan naar de maan lopen met dat meisje. Ik trouw met wie ik wil en niet met dat schepsel, dat zij voor me bestemd heeft."

„Meneer, spreek niet zo luid," smeekte zij angstig.

Hij bedaarde. „Maak me dan ook niet zo boos," hernam hij halfverwijtend. Hij stond een beetje te dralen en eensklaps legde hij zijn arm om haar schouders. Zij voelde een brandende kus op haar lippen en gedurende een ogenblik werd zij bevangen door een zwijmeling van ontroering. Terstond daarop kwam zij tot zichzelf. Zij rukte zich los.

„Dat is gemeen, iemand te overvallen," bracht zij hijgend uit. De tranen drongen in haar ogen. Zij ging zitten en eensklaps hoorde zij zijn smekend gefluister bij haar oor.

„Vergeef me, niet huilen, kleintje. Toe, wees niet bang. Laat me nadenken, lieveling. Ik ben mezelf niet — ik weet niet wat ik wil. Geef me tijd. Volgende week ga ik weg, maar ik zal je schrijven. Kijk me aan, Elise...."

Zij hief haar betraand gelaat naar hem op, geroerd door zijn smekend gefluister. Zij voelde zich zwak en hulpeloos en zonder verzet liet zij toe, dat hij haar tranen wegkuste.

En weer verstreken er een paar dagen, waarin zij stond en ging en deed als in een droom. Doch thans was het geen onrustige, maar een verrukkelijke droom. Pierre had haar gezworen, dat hij het ernstig meende en zij vertrouwde hem. Maar terwijl zij zo dromend haar dagen ging, werd zij zich geen ogenblik bewust, wat er om haar heen voorviel. Zij merkte niet de blikken van verstandhouding op, die de kamenier en de keukenmeid wisselden, als zij zwijgend en diep in gedachten aan tafel zat en evenmin hoorde zij hun onderdrukt gemompel, als zij het vertrek verlaten had. Zalig dommelde zij voort — totdat een gebeurtenis als een donderslag haar verschrikt deed ontwaken.

Twee dagen voor Pierre's terugkeer naar St Cyr bevond zij zich in de late namiddag nog op de linnenkamer, toen er van beneden opgewonden stemmen tot haar opklonken. Het was het uur, waarop mevrouw Lebrun zich door haar kamenier liet kleden voor het diner en Elise dacht, dat zij de kamenier een standje gaf. Even later hoorde zij met deuren smijten, er klonk een aanhoudend geschel in huis en toen ging de schel in de linnenkamer.

Zonder enig kwaad vermoeden begaf zij zich naar het boudoir. Toen zij aantikte, rukte mevrouw Lebrun zelf de deur open. En terstond, toen zij haar daar zag staan — een furie gelijk — begreep zij wat zij te horen zou krijgen. Zij verbleekte en deed een wankelende stap naar binnen.

„Ja, schrik er maar van!" voer mevrouw Lebrun met een schelle stem uit. „Ik hoef niets te vragen, je houding verraadt je al. 't Is schandelijk, zoals je je positie hier in huis misbruikt. Je gaat er op staande voet uit — heb je nog wat te zeggen?...."

„Ik...." stamelde Elise, dodelijk verschrikt. Toch was zij meer bevreesd voor wat Pierre boven het hoofd hing dan haarzelf, hoewel de vraag, wat zij moest gaan beginnen, nu zij hier werd weggejaagd, als een angstige zorg door haar hoofd flitste. „Ik...."

„Ja, jij, schandelijk schepsel! Op staande voet het huis uit! Je kunt Marie vragen om je loon tot vandaag. Ga je koffer pakken en zorg, dat je hier binnen een half uur vandaan bent. Schande is het!"

Zij bleef voortrazen, maar Elise was het zich niet eens bewust. Zij dreigde te vallen en had al haar aandacht nodig om haar geestkracht te behouden. Als van heel ver weg hoorde zij die schelle stem tot haar doordringen. Het duurde lang, heel lang, totdat zij op het punt stond in tranen uit te barsten. Maar op dat ogenblik zag zij een vage beweging voor haar benevelde blik en voelde zij de tocht in de deur. Gelukkig — eindelijk kon zij gaan. Zij boog werktuiglijk het hoofd en wankelend verliet zij het boudoir. Maar boven op haar zolderkamertje kon zij zich niet langer beheersen. Moedertje, wat had zij gedaan — en waar moest zij nu heen?

IV

Zij liep de oprijlaan af en het hek door, met haar koffer in de hand en de wanhoop nabij. Zij had slechts een doffe herinnering aan het afscheid — een stijf hoofdknikje van Marie en de kamenier en een brommend „Adieu" van de oude chauffeur. Mevrouw had zij niet meer gezien en Pierre evenmin. Hem zou zij wel nooit meer zien, nooit meer. Indien hij het werkelijk oprecht had gemeend — waaraan thans wanhopige twijfel in haar hart was gerezen — dan zou hij toch nooit zo standvastig kunnen blijven, dat hij zich tegen zijn tante zou durven verzetten.

Het was donker en aarzelend bleef zij op de weg staan. Links of rechts — waarheen zou zij gaan? Het deed er niets toe, als zij maar een onderdak vond. Zij bezat ruim driehonderd francs, dat zou voldoende zijn om een paar weken te leven. Maar wat dan? Als het haar nu eens niet gelukte een betrekking te vinden in die tijd? Zeker, er waren betrekkingen in overvloed te verkrijgen, had zij van de kamenier gehoord, maar als men informaties inwon bij mevrouw Lebrun....

Werktuiglijk sloeg zij de richting in naar de dichtstbijgelegen bushalte. Er stond een flauw verlicht wachthuisje en in de schaduw daarvan ontdekte zij de omtrekken van een gestalte. Zij vertraagde haar tred, bevreesd voor nieuwsgierige blikken of vragen; haar gelaat voelde brandend aan en haar ogen waren roodomrand van het schreien. Doch eensklaps maakte de gestalte zich los uit de schaduw en naderde haar. En het volgend ogenblik werd zij omstrengeld door twee sterke armen.

„Elise, liefste," hoorde zij een stem, die haar verrukte.

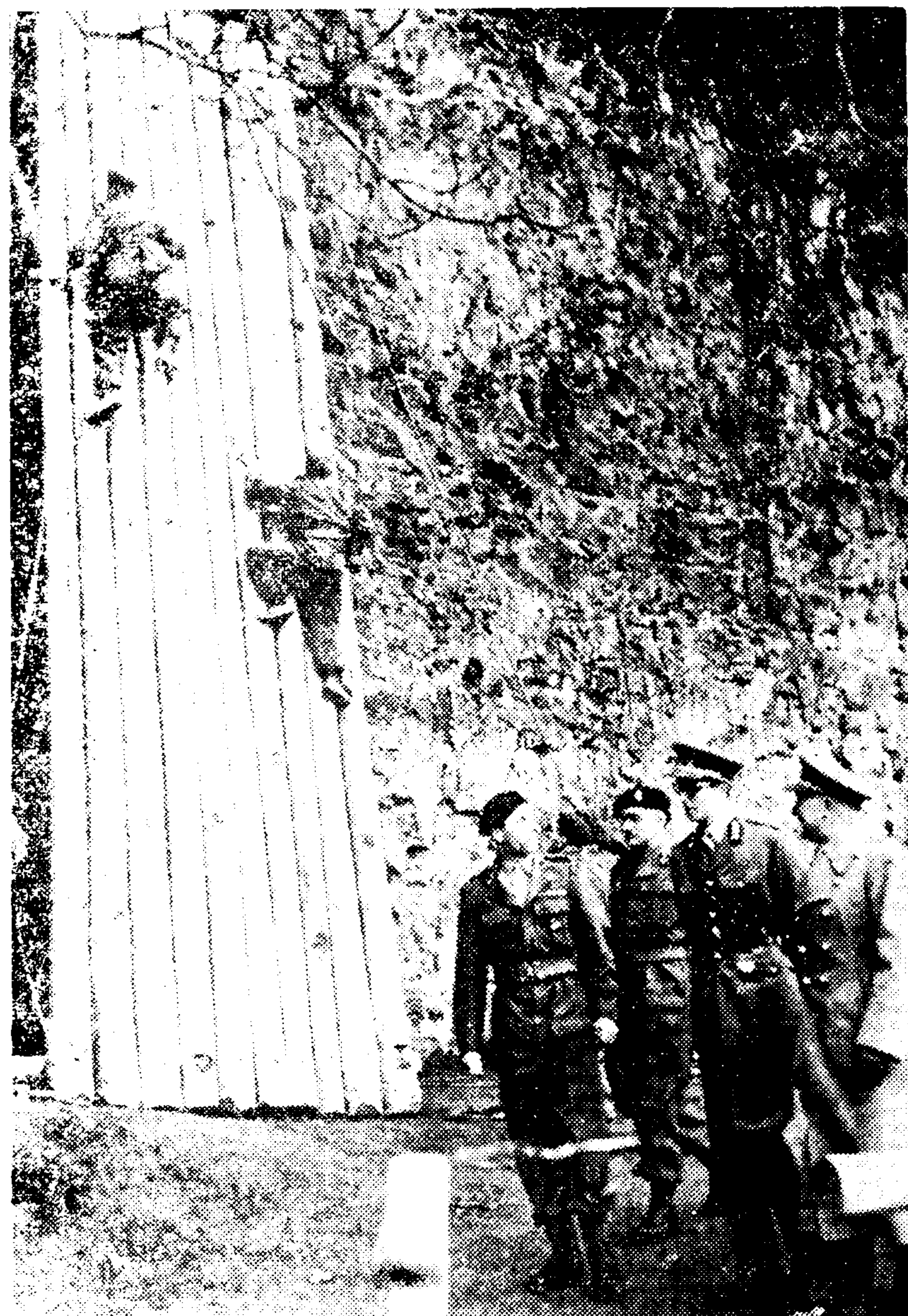
„Pierre...." bracht zij stamelend uit. Het scheen haar een wonder toe, dat hij hier was. „Ik ben...."

„Ik weet alles — tante zei me, dat ze je zou ontslaan. Die feeks van een kamenier heeft ons beloerd. Ik ben blij, dat ze geen kwaad van ons heeft kunnen spreken."

„Geen kwaad?" vroeg zij bedremmeld. „Geen kwaad?"

„Noem je dat kwaad, als een jongen een meisje kust?" lachte hij. „Neen, dat is geen kwaad." Hij werd eensklaps ernstig en nam haar mee tot onder het licht. „Arm vogeltje," vervolgde hij teder, met een zinspeling op haar naam. „Ben je erg boos op me?"

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld



Koning Boudewijn (tweede van rechts) was aanwezig bij de Herfstmanoeuvres der Belgische Commandotroepen in Marche les Dames.

★ ★ ★

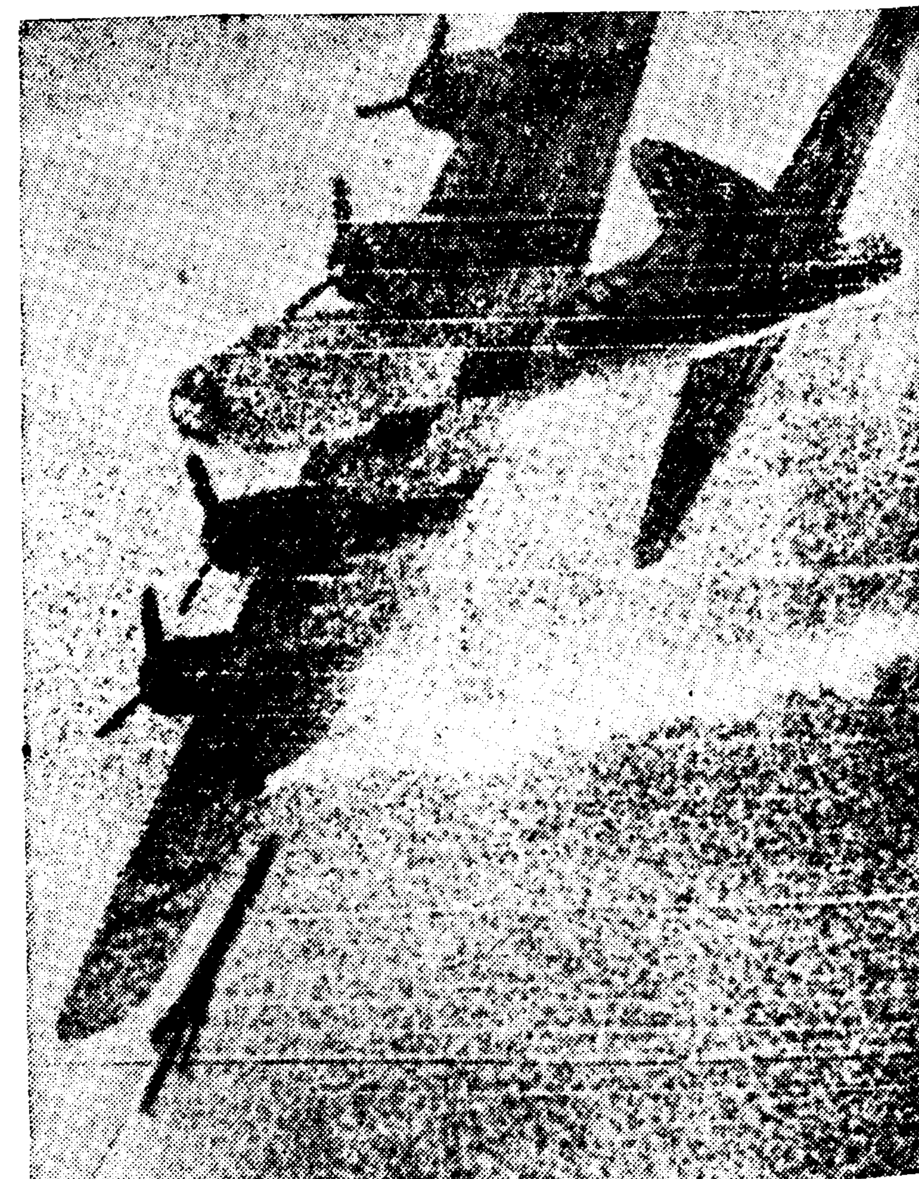


De oorlog in Algerië. Een onderdeel van de inheemse strijdkrachten, welke trouw zijn gebleven aan het Franse régime, heeft een stelling betrokken in het heuvelgebied van Zuid-Algerië.



Een modeplaatje uit Parijs. Een bijzonder fraai gesneden wollen tailleur van Nina Ricci. De kraag heeft het effect van een nonchalant omgeknoopte shawl.

★ ★ ★



NIKE is de naam van het nieuwe, door het Amerikaanse leger ontwikkelde luchtafweermiddel. Het is een zg. geleid projectiel, dat met een vaart van 2300 km. per uur zijn prooi opzoekt en vernietigt. Op de foto: de Nike heeft het radiografisch bestuurde vliegtuig bereikt, nu volgt de ontploffing, welke raket en vliegtuig zal vernietigen.



Jane Russell op de première van de nieuwe Billy Graham film. De Amerikaanse filmster was aanwezig bij de première van de Billy Graham film „Souls in Conflict" in het Stoll-theater te Londen. Op de foto: Jane Russell en de Rev. A. W. G. Hudson uit Holloway.



Prins Bernhard bij de wijnfeesten in Beaune. Onder de talrijke aanwezigen, welke luister bijzetten aan de 88e tentoonstelling van Bourgogne-wijnen in het Franse plaatsje Beaune, was ook Prins Bernhard der Nederlanden. Op de foto: de prins luistert naar de openingsrede van de burgemeester van Beaune, Monsieur Duchet.

★ ★ ★





Dit is de 23-jarige Karl Edel, welke onder verdenking staat deel uit te maken van Autobahn-rovers in West-Duitsland. Hij is een ex-politieman uit Keulen, die sinds half October van dit jaar voortvluchtig is. Speciaal wordt hij er van verdacht te hebben deelgenomen aan een overval in de buurt van Keulen, waarbij een der gangsters in politie-uniform was gekleed.



Namens H.M. de Koningin werd door Vice Admiraal Rost van Tonningen een krans gelegd bij het nieuwe monument voor de Nederlandse verzetsheld Jan van Rooy, te Sprang (N.B.), dat werd onthuld door prof. dr J. E. de Quay, commandant van de Koningin in Noord-Brabant.



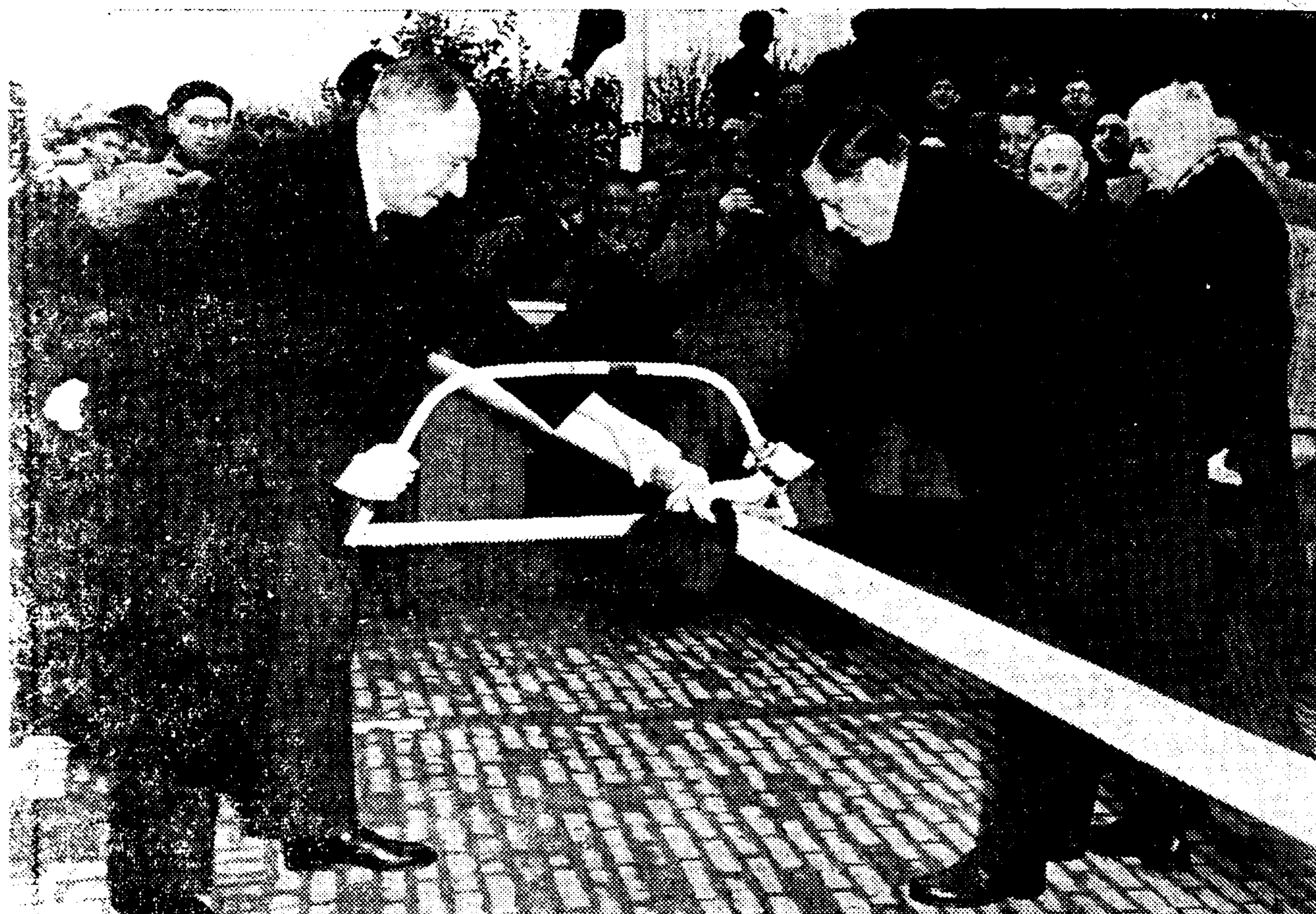
Het overlijden van Wysjinski. Buiten het gebouw van de Sovjet-delegatie in New York wachten de mensen, welke de laatste eer willen bewijzen aan het opgebaarde lichaam van de leider der Sovjet-delegatie bij de Verenigde Naties.



Tot André Wysjinski's voorlopige opvolger als leider van de U.N.O.-delegatie der Sovjet-Unie is benoemd Jacob M. Malik.



Rond het proces Dominici. Iedere dag gebruikte de voltallige familie Dominici, die het proces tegen de oude Gaston met spanning volgde, de maaltijd in een park in Digne. Op de foto: gezeten in het zonnetje eet de familie een boterham en bespreekt de loop van het proces.



Onlangs werd het laatste gedeelte van de nieuwe provinciale weg Schoonhoven — Utrecht officieel opengesteld. Dit geschiedde op originele wijze. De Commissarissen van de Koningin van de provincies Utrecht en Zuid-Holland, resp. Mr C. Th. E. Graaf van Lijnden van Sanderburg en Mr L. A. Kesper, zaagden samen een afsluitboom door, welke het laatste obstakel vormde.

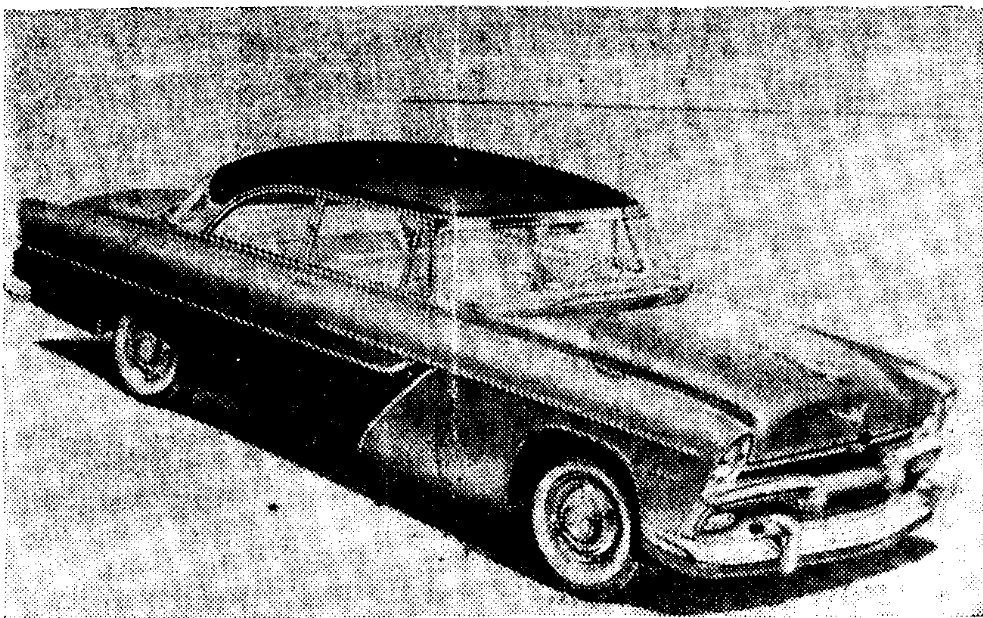


De Amerikaanse Commissie voor Atoomenergie heeft haar eerste speciale prijs op het gebied der kern-energie, groot $ 25.000.—, toegekend aan dr Enrico Fermi, de in Italië geboren Nobelprijs-winnaar, die de eerste Amerikaanse kernreactor heeft gebouwd en daardoor mogelijk maakte, dat de atoombom kon worden ontwikkeld.



Dit is de „crazy gang", vijf mannen en een meisje, die in het Londense Victoria Palace-theater hun grappen en grollen verkopen. Hier meten de leden van de crazy gang zich snorren en baarden aan uit het haar van hun vrouwelijke collega.

De nieuwe Plymouth 1955



Willemstad. — Het is nu de tijd voor de nieuwe auto-modellen en steeds weer worden de autorijdende eilandbewoners geconfronteerd met de prachtigste wagens met opvallende gracieuze lijnen. Onder de nieuwe 1955 modellen hebben wij tot nu de nieuwe Plymouth en Chrysler gemist, maar men behoeft zich niet ongerust te maken. De nieuwe auto's van de Chrysler Corporation zijn reeds onderweg en zeer binnenkort kunnen wij de nieuwe zeer mooie wagens bewonderen. Op bovenstaande foto zien wij de nieuwe Plymouth, waarvan de eerste 1955 modellen dezer dagen op Curaçao worden verwacht.

De Plymouth is dit jaar een werkelijke verrassing met haar „forward look". Verder is de stijlvolle auto iets lager en langer geworden, de nieuwe Plymouth is 10 inches langer dan de 1954 modellen, het uitzicht voor de bestuurder, de nieuwe motor, etc. etc., in één woord, de nieuwe 1955 Plymouth is een pracht wagen, die binnenkort op Curaçao te bewonderen is in de showroom van de Chrysler Building op Saliña.

JPF bestuur slaat plank mis

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Naar aanleiding van het ingezonden artikel onder het hoofd: „De Surinaamse vertegenwoordiger een politieke figuur?", verschenen in de „Amigoe di Curaçao" van Maandag 29 November jl., waarbij enkele ongefundeerde beschuldigingen gericht werden aan het adres van de S.P.K.S., wenste het Bestuur van de S.P.K.S. het volgende op te merken.

In de allereerste plaats dient erop gewezen te worden, dat toen de SPKS door de redactie van de „Amigoe" benaderd werd om een commentaar naar aanleiding van het „De Tijd"-artikel, de SPKS slechts volstaan heeft te verwijzen naar het request, hetwelk door haar met betrekking tot de „Vertegenwoordigerskwestie", bij de Surinaamse Staten en de Regeringsraad was ingediend, terwijl daarnaast nogmaals beklemtoond werd, dat de SPKS geen „Vertegenwoordiger van Surinamers" zal erkennen,die niet door de Surinamers zelf daartoe is aangewezen, waaruit — en dit wensen wij nogmaals ten overvloede aan te halen — volgt, dat wij ons nimmer **zullen** en **kunnen** verzetten tegen de benoeming van een „Vertegenwoordiger van Suriname" door de Surinaamse Regering, hoewel het anderszijds ook logisch zal zijn, dat een dergelijke persoon voor de meerderheid der alhier wonende Surinamers een aanvaardbare figuur moet zijn. In ons commentaar hebben wij in het geheel niet gerept over de vereniging J.P.F., aangezien sedert de beslissing van de Surinaamse Regeringsraad in begin 1954 de Voorzitter van JPF niet meer qualitate qua als Vertegenwoordiger werd aangewezen. Het JPF-bestuur had voor haar overigens waardeloos geschrijf tegen de SPKS dan ook geen redenen. Hoogstens zou de zg. „Vertegenwoordiger" in zijn pen kunnen klimmen. hetgeen hij om begrijpelijke redenen niet heeft gedaan. Beter ware het geweest wanneer het JPF-bestuur ware ingegaan op het „De Tijd"-artikel, waarin haar Vertegenwoordiger er beslist niet goed afkomt. En thans de beschuldigingen aan het adres van de S.P.K.S.

1e. De SPKS wordt verweten de „Vertegenwoordigingskwestie" in de pers te hebben besproken. Dit heeft de SPKS echter pas gedaan, toen de „Vertegenwoordiger" zijn „benoeming" met veel aplomb in de plaatselijke pers aankondigde, waarin hij op enigszins dictatoriale wijze de Surinamers ervoor waarschuwde slechts bij hem te rade te komen. Het was o.m. tegen deze misleidende publicatie, dat de SPKS de Surinamers wilde waarschuwen.

2e. De SPKS wordt verweten zeggenschap te willen verkrijgen in — en leiding te willen geven aan J.P.F teneinde zijn politiek doel met minder moeite te kunnen bereiken".

Dat een dergelijke bewering op onwaarheid berust, moet zelfs een leek kunnen begrijpen. Immers indien de SPKS werkelijk een dergelijke onderneming op touw wilde zetten, dan zou dit voor haar slechts een peuleschilletje zijn geweest in vergelijking met het veel grotere werk, dat door de SPKS is verzet en waarvoor velen, Surinamers en Curaçaoënaars, eerbied hebben. **De SPKS heeft nl. onder de grote meerderheid der op Curaçao wonende Surinamers de idee van eenheid ingang doen vinden,** hetgeen JPF, hoewel vóór SPKS geboren, nimmer heeft mogen gelukken. De SPKS heeft helemaal geen belang in het verkrijgen van zeggenschap of leiding in JPF. De SPKS waakt er slechts voor, dat de Surinaamse gemeenschap op Curaçao door de handeling van een „bepaalde groep" mensen geen schade ondervindt en indien terechtwijzingen aan deze „bepaalde groep" door een bepaalde vereniging, welke dan ook, zou geacht worden tegen haar te zijn gericht, omdat de bedoelde „groep personen" toevallig rondom het bestuur van die vereniging zijn geschaard, dan past in het onderwerpelijke geval het bekende Nederlandse spreekwoord „wie de schoen past, trekke hem aan". Overigens heeft de SPKS zich nimmer uitgelaten over de persoon van de heer Th. Simoons. Zij zou het nut daarvan niet inzien.

Doch dat de indruk bij de meerderheid der Surinamers bestaat, als zou de NVP invloed in JPF-kringen zijn doorgedrongen, is een waarheid, die niet voor tegenspraak vatbaar is en ongetwijfeld wordt aan deze gedachte vooral voedsel gegeven door het feit, dat het merendeel van de kleine groep Surinaamse NVP georiënteerden zich in de intieme (o.m. zitten er twee in JPF's bestuur) JPF-kringen bevinden En dat de Surinamers op Curaçao met het een en ander wel degelijk rekening houden, bewijst wel het feit, dat een tot twee maal opgeroepen Algemene Vergadering van JPF ter verkiezing van een bestuurslid, slechts 37 leden acte de présence gaven, hetgeen voor een vereniging, die pretendeert honderden Surinamers als lid te hebben, toch een zeer povere opkomst betekent.

3e. De SPKS wordt het recht ontzegd om op bestuursmaatregelen van Suriname critiek uit te oefenen. Ook hierin zit weer de bekende dictatoriale neiging van de zijde van het JPF-bestuur, zoals wij haar gedurende haar gehele zittingsperiode gekend hebben. De SPKS stelt zich ten doel de belangen van de Surinamers in en buiten de Nederlandse-Antillen te behartigen en wanneer er maatregelen genomen worden, hetzij door het Surinaams, hetzij door het Nederlands Antilliaans gouvernement, die niet in het belang zijn van de Surinamers in dit gebiedsdeel, dan zal de SPKS niet aarzelen met alle haar ten dienste staande wettige middelen daar tegen op te komen. De SPKS dit recht te ontzeggen, zou in strijd zijn met alle principes, die omtrent de democratie op na worden gehouden. Tenslotte wordt elke Regering gevormd uit menselijke wezens, wier optreden uiteraard niet altijd even volmaakt is. En juist de benoeming der „Vertegenwoordiger" was een van de meest onvolmaakte beslissingen, waartegen de SPKS haar bezwaren heeft te kennen gegeven. Evengoed als beslissingen van de Surinaamse Regering door de SPKS kunnen worden toegejuicht (zie herhaaldelijke telegramwisseling van de SPKS bij sommige Regeringsbesluiten) evenzo zullen er ook beslissingen zijn, die voor ernstige critiek in aanmerking komen.

Indien in een of ander opzicht gesproken zou moeten worden van „onrijpheid van het politiek instinct en de aanmatiging van politieke ervaring", dan geloven wij, dat het ingezonden stuk van JPF's bestuur daarvan voldoende getuigenis aflegt.

Bestuur SPKS

Naschrift: Wij menen hierbij de controverse over deze aangelegenheid wel te mogen besluiten. In deze specifieke Surinaams-Antilliaanse aangelegenheid dient n.o.m. de Surinaamse Landsregering zich uit te spreken.

Ziekteverlof dr. Goslinga verlengd

Willemstad. — Het ziekteverlof van dr W. Goslinga, oud fractieleider van de NVP in de oude Staten, loopt op 4 dezer af. Naar wij vernemen is het ziekteverlof met drie maanden verlengd.

In het midden zijns levens werd tot God opgeroepen onze trouwe medewerker en vriend

Antonio M. Hollander

Zijn stoffelijke resten zullen hedenmiddag om 4 uur worden neergelegd op de gewijde dodenakker van Berg Altena. Wij blijven hem dankbaar voor zijn grote trouw en aanhankelijkheid aan ons bedrijf.

Moge hij rusten in vrede.

DIRECTIE en PERSONEEL
N.V. PAULUS-DRUKKERIJ

1 December 1954.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Strijdkreet voor kiesrechtbeperking

(buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Mijnheer de Redacteur,

Naar aanleiding van de berichten, die door U uit het Surinaamse dagblad, „De Tijd", zijn overgenomen en die betrekking hebben op de recente verkiezingen in de Antillen zou ik gaarne enige op- en aanmerkingen willen maken, hoewel ik zelf géén politicus ben. Op de eerste plaats beweert „De Tijd", dat de kiezers het blijkbaar niet eens zijn met de streng nationalistische politiek van Gomez.

Hier zou ik op willen merken, dat de N.V.P. alleen op Curaçao gevestigd is en geen zuster partijen op de andere Antilliaanse eilanden heeft. De D.P. heeft evenwel de S.P.K.S. op Curaçao, (met voorkeur stemmen op H. Braam) en de D.P. op Bonaire met de heer Abraham.

Gaat men de uitslagen van de verkiezingen na, dan komt men tot de ontdekking dat de kiezers op Curaçao alleen op de N.V.P. 15590 stemmen hebben uitgebracht, waarvan Gomez alleen 15037 heeft gekregen. Terwijl voor de D.P. op Curaçao alleen, een totaal van 13620 stemmen zijn uitgebracht waarvan Jonckheer 10493, de heer Braam 2149 stemmen (voor de 3e maal met voorkeur gekozen) en op de D.P. Bonaire zijn 1004 stemmen uitgebracht. Al met al zijn op de D.P. met zijn zuster-partijen in totaal 14624 of 966 stemmen minder uitgebracht dan op de Nationale Volkspartij van Gomez. Wat naar mijns inziens toch als een goedkeuring van het volk moet worden beschouwd van de nationalistische politiek door Gomez gevoerd.

Dat de Katholieken één zetel hebben verloren, komt, omdat het bestuur de laatste tijd met haar loyale oppositie een onvoorzichtige politiek heeft gevoerd.

Dat de DP met een rest-zetel is gaan strijken, is te wijten aan het vigerende kiesreglement en kiesrecht.

Verder verheugt „de Tijd" zich er over, dat alle Surinamers op Braam hebben gestemd en suggereert zelfs aan Ernst Vinck van de PPA (die vanwege familiebanden met de DP verbonden is) een zetel in de Regeringsraad te geven voor de steun die de Surinamers aan de partij hebben gegeven.

Ik vraag mij nu af, waarom wij jaren hebben gestreden (met pen en common sence) om de autonomie te verkrijgen. Want hoe het ook zij, autonomie betekent „zelfregering" of het recht hebben, om zichzelf wetten en reglementen te geven. Maar zolang de niet-Antillianen, zowel het passief- als actief kiesrecht hebben, hebben wij geen autonomie. Wat de voorafgaande jaren hebben wel bewezen, wat voor wetgevende macht wij bezaten. En dit alles tengevolge van de reeds genoemde ongelukkige samenstelling van het kiesreglement en recht.

De impasse, die wij al 6 jaren kennen, had vermeden kunnen worden, indien alleen de Antillianen het recht hadden om te kiezen en gekozen te worden. En in dit geval zou men de autonomie beter tot zijn recht hebben doen komen.

Per slot van rekening komen de niet-Antillianen naar de Antillen, met verschillende doeleinden, welke allen het zelfde behelzen n.m. zijn brood te verdienen. Het is dus niet de liefde voor de Antillen die ze hiernaar toe trekt, maar de harde valuta *met als ruggegraat de Olie.*

Gaat de Olie hier vandaan, dan vliegen allen, maar dan ook alle niet-Antillianen, in een oogwenk terug naar hun vaderland. En wat hebben de Antillen dan aan al deze kiezers in politiek opzicht te danken?

Indien men aan deze kiezers de vraag zal stellen wat zij er voor voelen om hier aan de politiek te doen, dan zal men van het grootste gedeelte het antwoord krijgen in de geest als eerder gezegd „Wij zijn hier om ons brood te verdienen, verder gaat ons niets aan, wij doen alleen mee aan de politiek omdat wij toch recht er op hebben".

De Antillen hebben genoeg intellectuelen, die er voor zorg dragen, dat de belangen van de Oliegemeenschap gewaarborgd worden, zodat deze voor de economie van de Antillen zo belangrijke bron van inkomsten veilig is.

Verder zegt „de Tijd", dat het voor de DP gemakkelijker zal zijn, om een regering samen te stellen dan de rest die gezamenlijk evenveel zetels hebben als zij.

Hier wil ik opmerken dat het gemakkelijker voor de DP was geweest om aan de werklozen (als ze zo genoemd kunnen worden) en consorten een aantrekkelijk programma aan te bieden, en in de verkiezingstijd propagandastunten te maken, dan om in de praktijk punten zoals ouderdoms-pensioen en belastingverlaging, en winstverdeling te verwezenlijken.

Met dank voor de verleende ruimte verblijf ik,

L.

(Noot van de Redactie — Wij hebben inzender gaarne gelegenheid gegeven zijn mening uiteen te zetten. Doch dit wil geenszins zeggen, dat wij het in alles met hem eens zijn. Zo kunnen wij niet beamen, dat de K.V.P. met haar loyale oppositie een onvoorzichtige politiek zou hebben gevoerd. Ook begrijpen wij niet waarop de bewering berust, dat de autonomie zou worden aangetast zolang niet-Antillianen het passief- en actief kiesrecht bezitten. Wij gaan binnenkort het Koninkrijk nieuwe stijl plechtig bevestigen en wat blijft daarvan over wanneer de inwoners der drie Rijksdelen in de verhouding van vreemdeling tegenover elkaar staan en in elkaars land geen enkel burgerrecht meer hebben?)

Surinaamse Staten aanvaarden Wet Donker

Paramaribo. — De Staten van Suriname hebben met algemene stemmen het ontwerp-Donker, dat de Indonesiërs in Suriname in de gelegenheid stelt kosteloos en op een eenvoudige wijze het Nederlanderschap te verwerven, aanvaard. Voordat het ontwerp werd goedgekeurd, namen de Staten in meerderheid twee amendementen aan. Een hiervan heeft betrekking op de woonplaats der betrokkenen; het andere eist een verklaring van de betrokken Indonesiërs, dat zij zullen afzien van het Indonesische staatsburgerschap in geval van de mogelijkheid van dubbele nationaliteit. Dit laatste punt was een principiële eis van de Verenigde Hindostaanse Partij voor de aanvaarding van het ontwerp.

Vandaag zullen de Staten van Suriname als uitvloeisel van het aannemen van het ontwerp-Donker het door de Surinaamse regering ingediende voorstel behandelen, dat voor de Indonesiërs in Suriname de mogelijkheid opent op de Surinaamse kiezerslijst te worden geplaatst.

„El Nacional" over Nederl. ambassadeur te Caracas

Caracas. — Nederland wil meer koffie van Venezuela kopen en een handelsovereenkomst aangaan wanneer het Venezolaanse gouvernement daarvoor tenminste te vinden is. Dit zeide de nieuwe Nederlandse ambassadeur alhier, de heer J. C. van Beusekom tot een vertegenwoordiger van het Venezolaanse blad „El Nacional". Onze handelsconnecties met Venezuela zijn zeer goed, aldus de heer Van Beusekom, en wij hopen ze te kunnen versterken.

Het blad, dat een onderhoud met de Nederlandse ambassadeur had, schrijft naar aanleiding daarvan over de politieke moeilijkheden met de Amerikaanse **kolonies** (zoals het de Nederlandse Antillen nog noemt) nog, dat deze volgens de heer Van Beusekom zijn opgelost. De Antillen zijn zelfstandig geworden en aan de tot stand koming van deze autonomie hebben de politieke vertegenwoordigers dezer eilanden zelf medegewerkt.

De heer Van Beusekom hoopt dezer dagen zijn geloofsbrieven aan de President van Venezuela aan te bieden.

Mening van Ierse P.G. over ongeluk met „Triton"

Drie oorzaken voor uitblijven hulpverlening aan slachtoffers „Triton"-ramp

Bediende radarpost maakt ernstige vergissing

Shannon. — Bij het onderzoek naar de ramp met de „Triton" vertelde in een uitvoerige inleiding S. MacBride, oud-minister van buitenlandse zaken en thans lid van het Ierse parlement, sprekend in opdracht van de Ierse procureur-generaal, dat het uitblijven van onmiddellijke ongerustheid en de daarmede gepaard gaande hulpverlening mogelijk door een drietal factoren verklaard kan worden. De eerste is, dat op weg van Amsterdam naar Shannon een deel van de radio-installatie in de cockpit onklaar raakte, zodat er onvolledig contact was tussen het toestel en de verkeerstoren van Shannon. Toen het toestel geland was, werd dit deel van de installatie vernieuwd. De tweede factor houdt verband met het feit, dat enkele ooggetuigen het toestel zagen vertrekken. Toen de „Triton" opsteeg, meende een drietal agenten van de politie van Shannon, die het toestel nastaarden, dat het niet normaal de lucht in ging. Eén geloofde zelfs, dat het een lage dijk langs de rivier de Shannon vlak achter het einde van de startbaan raakte. Hij rapporteerde dit aan zijn chef, die naar buiten liep tot aan de startbaan en het vliegveld afkeek, echter zonder iets te zien. Hij sloeg daarom geen alarm.

De derde factor betrof een ernstige vergissing van een bediende van de radarpost bij het vliegveld. Zoals gegebruikelijk probeerde het personeel in de verkeerstoren na het vertrek van de machine radiografisch contact met de cockpit op te nemen, doch vergeefs. Er was geen antwoord. Na nog enkele vergeefse pogingen ging men, vijf minuten nadat de „Triton" was opgestegen, over alle contrôletorens oproepen om naar de „Triton" te informeren. Geen der stations had iets van de machine gehoord.

Op dat moment gebeurde iets bijzonder ongelukkigs. Een bediende op de eerste radarpost voor de Ground Control Approach, die een van deze radiogesprekken opving, interrumpeerde plotseling over zijn installatie en mengde zich in de conversatie met de woorden: Zoeken jullie naar de P.K.Y. (wat de registratienummers waren van de „Triton"). Die heb ik hier op mijn scherm, 23 mijl ten Westen van Shannon, vervolgde hij. Out bound? vroeg de verkeerstoren nog (op de uitreis). Zeker, luidde het antwoord van de radarpost. Na dit geruststellende antwoord liet de verkeerstoren de „Triton", naar men dacht, rustig haar reis voortzetten.

MacBride stelde voor het onderzoek in drie phasen in te delen. Hij noemde als de drie voornaamste mysteries, waarvoor moet getracht worden een oplossing te vinden: 1) de oorzaak van het neerstorten; 2) de oorzaak van de aanwezigheid van benzinedampen in de passagiersruimten als gevolg waarvan zoveel inzittenden gestikt zijn; 3) de redenen, waarom het ongeluk niet terstond was opgemerkt en waardoor kennelijk vertraging in de reddingspogingen werd veroorzaakt.

McBride sprak over proeven met andere vliegtuigen van Shannon ... zeide: Het schijnt, dat de verschillende betrokken verrichtingen — in de eerste plaats het intrekken van het landingstoestel, in de tweede plaats het naar binnendraaien van de landingskleppen en in de derde plaats het bevel tot een ander klimvermogen — uiterst kort op elkaar volgden op een ogenblik, waarop het onwaarschijnlijk was, dat het vliegtuig voldoende hoogte of snelheid had bereikt.

Hij werd herhaaldelijk geïnterrumpeerd door een der vier Ierse juristen, die de belangen van de K.L.M. behartigen. Richard McGonigal had met zijn protesten wel enig succes. De president verzocht MacBride tenslotte een bepaalde lijst met vergelijkende cijfers van andere vluchten met Constellations niet meer in het geding te brengen, aangezien eerst de getuigen moeten worden gehoord.

MacBride onthulde in zijn inleiding nog iets, dat tot dusver slechts aan ingewijden bekend was. Hij zeide, dat het vertrek van Schiphol anderhalf uur moest worden uitgesteld, daar de wielremmen niet in orde waren en moesten worden nagezien.

Hij zeide voorts nog: Gezien de grote publiciteit, die aan recente onderzoekingen naar vliegrampen is gegeven, acht ik het noodzakelijk met nadruk erop te wijzen, dat de graad van doeltreffendheid en veiligheid bij 't luchttransport tot dusver gunstig afsteekt bij andere middelen van vervoer.

Tsjang Kai Sjek:

Geen invasie zonder voorkennis der V.S.

New York. — Volgens het gewoonlijk welingelichte pro-nationalistische blad „China Nieuws" heeft de regering Tsjang Kai Sjek er mede ingestemd een clausule in het voorgestelde Chinees-Amerikaanse verdrag voor wederzijdse beveiliging op te nemen volgens welke Amerika geraadpleegd zal worden vóór een aanval op het Chinese vasteland wordt ondernomen.

Men neemt aan, dat Amerika van het begin af nadrukkelijk heeft gezegd dat het voorgestelde verdrag slechts van toepassing zou zijn op Formosa en de Pescadores.

Een vroeger nationalistisch plan wil de alle gebieden, die nu of in de toekomst in nationalistisch Chinese handen waren, onder het verdrag laten vallen.

Ossietzky was in concentratiekamp toen hij de Nobelprijs kreeg

Zijn dochter ontvangt schadeloosstelling van Duitsland

Stockholm. — West-Duitsland zal de dochter van wijlen Carl von Ossietzky schadeloos stellen voor het verlies van de ruim NA ƒ 42 500 van de Nobelprijs voor de vrede, welke haar vader in 1936 kreeg, toen hij in een concentratiekamp van de Nazi's verbleef, aldus welingelichte Duitse kringen te Stockholm. De Westduitse president, prof. Heuss, die zich zelf met de aanspraken van de 31-jarige mevrouw Rosalinda von Ossietzky—Palm zou hebben bezig gehouden, had reeds opdracht gegeven haar een voorschot van 5000 Mark (NA ƒ 2250) uit te keren.

Carl von Ossietzky, een Duitse pacifist, kwam in een concentratiekamp toen Hitler in 1933 aan de macht kwam. S.S.-ers zouden hem hebben gearresteerd na de brand in de Rijksdag. Hitler was woedend, toen in 1936 bekend werd gemaakt, dat de Nobelprijs voor de vrede voor 1935 was toegekend aan de gevangene. De Gestapo nam het geld in beslag en, hoewel Hitler onder druk van de wereldopinie genoodzaakt was de pacifist vrij te laten, werd Von Ossietzky in een sanatorium in strenge afzondering gehouden tot zijn dood in 1938.

Rosalinda, wier moeder de dochter van een Engelse generaal was, was tien jaar, toen haar vader werd gearresteerd. De Nazi's dreigden haar naar een „opvoedingsinstituut" over te brengen, doch door bemiddeling van een Britse organisatie kwam zij in 1933 met de eerste groep Duitse Joodse kinderen naar Engeland, waar zij in huis kwam bij de Engelse filosoof Bertrand Russell. Toen aan haar vader de Nobelprijs was toegekend, werd zij uitgenodigd naar Stockholm te komen, waar zij hoopte haar vader te ontmoeten, nadat deze zijn prijs in Oslo in ontvangst zou hebben genomen. Von Ossietzky kreeg echter geen toestemming Duitsland te verlaten. Zijn dochter bleef in Stockholm, verkreeg de Zweedse nationaliteit en huwde met de journalist Bjoern Palm.

Voetbalontmoeting Nederland-Argentinie?

Amsterdam. — De mogelijkheid dat het nationale elftal van Argentinië een oefenwedstrijd tegen het voorlopig Nederlandse voetbalelftal zal spelen in de tweede helft van December is niet uitgesloten.

Binnenkort zullen besprekingen gehouden worden met de Argentijnse ploegleiders om te trachten deze Zuid-Amerikanen alsnog een ontmoeting in Nederland te laten spelen tijdens hun Europees tournee.

Zondag j.l. won — zoals gemeld — Argentinië met 3—1 van Portugal; op 5 December spelen zij tegen Italië en daarna zullen zij tegen Spanje in het veld treden.

Sugar Ray Robinson voor onbepaalde tijd geschorst

Detroit — Vierentwintig uur na zijn demonstratiepartij tegen Eugene Burton te Hamilton heeft de bokscommissie van Michigan Sugar Ray Robinson voor onbepaalde tijd geschorst. Deze maatregel zou genomen zijn omdat Robinson ontkende een contract te hebben getekend voor een partij tegen Joe Rindone op 8 December. De schorsing heeft eveneens betrekking op de manager van Sugar Ray, Gaanford. De commissie heeft medegedeeld dat zij aan alle bij de nationale Boksbond aangesloten commissie (48) zou verzoeken de schorsing ook in hun staten van kracht te doen zijn, aangezien zij inzage gekregen heeft van een telegram, ondertekend door „Gainford", waarin de wedstrijd van acht December a.s. werd aanvaard.

Is Dominici werkelijk de dood schuldig?

Parijs. — Bijna de hele Franse pers stelde dezer dagen de vraag, of de Franse rechterlijke macht een vreselijke vergissing begaan heeft door Gaston Dominici ter dood te veroordelen. Slechts één blad, de rechtse „Aurore" schrijft, dat zijn schuld vaststaat. Voor de andere bladen is dit aan tijfel onderhevig en enkele, zoals „Le Monde" eisen hervorming van de Franse rechtspraak. De correspondent van „Le Monde" te Digne schrijft: De zaak-Dominici toonde nog eens aan, dat in de Franse rechtspraak vermoedens de waarde kunnen krijgen van het bewijs.

Bannister „Sportsman van het jaar"

Londen. — De Engelse athleet, Roger Bannister, die als eerste ter wereld de zogenaamde „droommijl verwezenlijkte, is door de internationale sport pers als „Sportsman van het Jaar" aangewezen.

Wilhelm Furtwaengler †

Berlijn. — De Duitse dirigent dr Wilhelm Furtwaengler is op 68 jarige leeftijd overleden. Twee dagen geleden werd gemeld, dat hij ernstig ziek was met longontsteking. Furtwaengler was voor zijn leven eerste dirigent van het Berlijnse Philharmonisch Orkest en ook eerste dirigent van het Weense Philharmonisch Orkest.

Joe Giardello geschorst

Philadelphia. — De bokscommissie van de staat Pennsylvania heeft besloten Joe Giardello, die, naar bekend, beschuldigd wordt betrokken te zijn geweest bij een overval op een benzinestation, voor onbepaalde tijd te schorsen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 The Voice of the Windward Islands.
21.00 „La hora Dominicana"
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Radio prijsvraag
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën,
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek concert.
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 De jongeFlierefluiters, olv. Johan Jong.
19.30 Reportage
19.36 Rondetafelgesprek.
19.56 U vraagt.... wij draaien.
20.17 Kerknieuws
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Ds. F. R. A. Henkels
20.58 Sluiting.

New Yorkse Beurs

New York. — Onder invloed van gunstig nieuws uit het bedrijfsleven steeg de NY-effectenbeurs gisteren tot een nieuw hoogtepunt van dit jaar, doch winstnemingen remden de stijging. Rond het middaguur hadden fractionele stijgingen de overhand. In de namiddag konden vliegtuigfondsen en specialiteiten hun stijgingen voortzetten, doch de andere afdelingen werden geremd door de winstnemingen. Kort voor het slot kwam een verkoopsgolf opzetten en de markt sloot gedrukt met koersverliezen tot $ 2.—.

Aantal verhandelde fondsen 1253; hoger 385; lager 626; onveranderd 242; aandelenomzet 3.440.000; obligatieomzet $ 5.270.000.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. 4 Dec. 12.00 W. N. G. Broug, tel. 3072 en 2844 Hotel Negropont.
B. g. g. nadere inl. bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

C.S.M.

Rederij:
J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel 2932

THEATER ASIENTO:
Filmliga Curaçao met „Les crimes de l'amour".

Tom Poes en de Bommelkuur

1977

1977. — Nadat de onkreukbare bediende Joost door de Knarren gevangen was en daardoor weer samen kwam met zijn voortvluchtige, meester die inmiddels de gastvrijheid van dit volkje genoot, begreep de trouwe knecht onmiddellijk wat hem te doen stond. In eenvoudige woorden legde hij de Knarren uit, dat Heer Bommel in ernstige mate lijdende was aan een zenuwoverspanning, waarin slechts het innemen van pillen en het gebruiken van ijskoude baden uitkomst kon bieden.

Nu hebben wij al vaker gezien, dat dit simpele bergvolk geen enkele gelegenheid oversloeg om een goede daad te verrichten; en zo kwam het dus dat de Knar-vrouwen, aangedaan door Joost's relaas, zich zonder verwijl meester maakten van de bekende pillenpot, om hun gast een aantal van deze medicamentjes in het keelgat te wurgen.

„Ump...... grrroempf.........kwach..... nee — help!" kreet Heer Bommel. „Ik moet absolute rust........... groetsj-wa...... bah!"

„Koude bad!" riepen echter de Knar-mannen, die gaarne het hunnen bijdroegen tot het genezingsproces. „Hoi! Gast beter maken! Vlug veel koud water!"

Heer Bommel kokhalsde nog lichtelijk van de vele pillen die men hem had opgedrongen, maar reeds greep een groot aantal sterke handen hem aan en werd hij in draf naar de oever van de snelvliebergbeek gevoerd.

„Heren — heren — iets meer tact, als u mij toestaat!" vermaande de bezorgde Joost nog — maar dat mocht niet meer baten. Met een eenvoudige jonas-beweging dienden de Knarren Heer Bommel reeds zijn geneeskrachtig bad toe. Zijn ijselijke kreten droegen er veel toe bij, om de weg te wijzen aan de wraakzuchtige Grumps, die — zoals de opmerkzame lezer zich herinnert — inmiddels reeds vurig op weg waren om een handgemeen met de Knarren te zoeken.